

ORDFÖRANDESKAPETS SLUTSATSER

EUROPEISKA RÅDET I KÖLN

DEN 3–4 JUNI 1999

I. INLEDNING

1. Europeiska rådet sammanträdde i Köln den 3–4 juni 1999 för att behandla viktiga framtidsfrågor efter Amsterdamfördragets ikraftträdande.
2. Europeiska rådet inbjöd den nyutnämnde ordföranden för kommissionen, Romano Prodi, att delta i sina förhandlingar för att med honom diskutera grundläggande frågor om Europeiska unionens politik under de närmaste åren. Europeiska rådet noterade med tillfredsställelse Romano Prodis redogörelse för den kommande kommissionens arbets- och reformprogram. Europeiska rådet bekräftade härvid sin uppfattning att man snabbt bör arbeta vidare med utnämningsförfarandet för den nya kommissionen och avsluta detta så fort som möjligt efter valen till Europaparlamentet.
3. Dessutom inleddes överläggningarna med ett åsiktsutbyte med Europaparlamentets ordförande, José María Gil-Robles, om de viktigaste diskussionspunkterna.

II. UTNÄMNINGAR

4. Europeiska rådet beslutade om flera viktiga utnämningar. Inom ramen för Amsterdamfördragets genomförande utnämnde Europeiska rådet Javier Solana Madariaga till den nya posten som rådets generalsekreterare och hög representant för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken. Till rådets biträdande generalsekreterare utnämndes Pierre de Boissieu.

III. SYSSELSÄTTNING, TILLVÄXT, KONKURRENSKRAFT OCH HÅLLBAR UTVECKLING

5. I och med införandet av euron den 1 januari 1999 har Europeiska unionen uppnått sin hittills högsta nivå när det gäller ekonomisk integration. Samtidigt har det största valutaområdet i världen vid sidan av Förenta staterna uppstått. Genom införandet av euron kommer Europa att kunna spela den roll i världsekonomin som motsvarar dess ekonomiska tyngd. En stabil euro kommer att stärka Europas förmåga att främja tillväxt och sysselsättning.
6. Europeiska rådet erkänner det globala ansvar som Europa tog då euron infördes. Europeiska rådet betonar ånyo nödvändigheten av en strikt tillämpning av stabilitets- och tillväxtpaktens bestämmelser. Detta innebär bl.a. att man tydligt eftersträvar realistiska och trovärdiga budgetmål för varje budgetår, vilka man kan vara säker på att uppnå endast genom ambitiösa konsolideringsansträngningar i de offentliga budgetarna. Den makroekonomiska stabilitets- och tillväxtpolitiken kräver dessutom en tillväxtorienterad skattepolitik, i synnerhet en minskning av skatter och avgifter på arbete, och att parterna i kollektivavtal för en lönepolitik som är inriktad på sysselsättning.

Europeiska sysselsättningspakten

7. Att öka sysselsättningen är fortfarande det högst prioriterade målet i Europa. Därför tar Europeiska rådet initiativet till en europeisk sysselsättningspakt för att varaktigt minska arbetslösheten. I Europeiska sysselsättningspakten ingår unionens samtliga sysselsättningspolitiska åtgärder i en övergripande strategi. Europeiska rådet stöder de tre pelarna i Europeiska sysselsättningspakten och ser i dessa följande långsiktiga processer som måste samordnas inbördes:
 - Samordning av den ekonomiska politiken och bättre samspel mellan löneutveckling och penning-, budget- och finanspolitiken genom en makroekonomisk dialog för att frigöra en icke-inflatorisk tillväxtdynamik (Kölnprocessen).

- Vidareutveckling och ett effektivare genomförande av den samordnade sysselsättningsstrategin för att öka arbetsmarknadens effektivitet genom att förbättra anställbarheten, företagandets, företagens och de anställdas anpassningsförmåga samt lika möjligheter för kvinnor och män på arbetsmarknaden (Luxemburgprocessen).
 - Omfattande strukturell reform och modernisering för att förbättra innovationsförmågan och effektiviteten på varu-, tjänste- och kapitalmarknaden (Cardiffprocessen).
8. Europeiska rådet betraktar den makroekonomiska dialogen i vilken företrädare för rådet, kommissionen, Europeiska centralbanken och arbetsmarknadens parter deltar som en riktig utgångspunkt för att genomföra den makroekonomiska politik som utgör grundvalen för gemenskaperna och medlemsstaternas ekonomiska politik och som är inriktad på tillväxt och stabilitet. Europeiska rådet betraktar detta som en grund för ett effektivt samarbete mellan alla berörda parter. Europeiska rådet godkänner den europeiska sysselsättningspakten – samt memorandumet "Ungdomar i Europa – vår framtid". Det bekräftar sin resolution om den europeiska sysselsättningspakten och välkomnar i detta sammanhang uttalandet från arbetsmarknadens parter.
9. Inom ramen för det konkreta genomförandet av Luxemburg- och Cardiffprocessen uppmanar Europeiska rådet kommissionen att
- från den jämförelse mellan de bästa metoderna som hittills gjorts ta fram konkreta rekommendationer för medlemsstaternas sysselsättningsåtgärder och avlägga rapport för Europeiska rådet i Helsingfors,
 - lägga fram sitt förslag till gemensam rapport om sysselsättningen och de nya sysselsättningspolitiska riktlinjerna för 2000 i september 1999.

10. Dessutom prioriterar rådet särskilt följande åtgärder:

- Fullt utnyttjande av den strukturella förändringen i riktning mot tjänstesamhället, i synnerhet fastställande och utnyttjande av särskilt sysselsättningsfrämjande områden samt avskaffande av hinder när det gäller sysselsättningsintensiva tjänster.
- Sysselsättningsfrämjande och samhällsnyttiga innovationer på arbetsmarknaderna.
Europeiska rådet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att undersöka om och hur
 - * man kan skapa högre sysselsättning på arbetsplatser i den arbetsintensiva delen av tjänstesektorn,
 - * Luxemburgprocessen genom ytterligare verifierbara målsättningar kan göras ännu effektivare,
 - * man inom ramen för Luxemburgprocessen kan få så god inblick som möjligt i de åtgärder som ingår i de nationella handlingsplanerna för sysselsättningen,
 - * förändringar i arbetsorganisation samt arbetstider kan bidra till att skapa nya arbetstillfällen.

11. Europeiska rådet välkomnar beslutet att kalla till ett första extra möte i Europeiska rådet om sysselsättning, ekonomisk reform och social sammanhållning – mot ett Europa i innovationens och kunskapens tecken under det portugisiska ordförandeskapet våren 2000 för att se vilka framsteg som gjorts enligt Köln-, Cardiff- och Luxemburgprocessen. Ett forum för företrädare för medlemsstaternas regeringar, kommissionen, Europaparlamentet, arbetsmarknadens parter och Europeiska centralbanken kommer att utvärdera dessa resultat.

12. Europeiska rådet välkomnar kommissionens rapport om sysselsättningsindikatorerna och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att fortsätta detta arbete.

13. Europa behöver ta initiativ till ökade investeringar. Europeiska rådet har beslutat om ytterligare åtgärder för att främja sysselsättning och investeringar. Till detta åtgärds paket hör en utvidgning av Europeiska investeringsbankens verksamhet, en kraftsamling på olika områden inom gemenskapspolitiken på grundval av de beslut som fattades av Europeiska rådet i Berlin för att uppnå sysselsättningsmålet och ett påskyndande av innovationerna.
14. Europeiska rådet uppmanar Europeiska investeringsbanken att i unionens alla medlemsstater genomföra följande åtgärder:
- Att anslå ytterligare 500 miljoner euro ur den nuvarande ramen för riskkapitalfinansiering, vilket möjliggör en fördubbling av medlen till den europeiska finansieringsordningen för teknologi. Om detta genomförs skyndsamt kan sysselsättningen stimuleras ytterligare.
 - Att anslå ytterligare en miljard euro för riskkapitalfinansiering av investeringar i högteknologi i små och medelstora företag under perioden 2000–2003, även i samarbete med Europeiska investeringsfonden. Därigenom lämnas ett värdefullt bidrag till tillväxtstarka små och medelstora företag som får ett större eget kapital och kan skapa fler arbetstillfällen.
 - Fortsatt och utvidgat beviljande av kredit inom sektorerna stadsförnyelse, utbildning och folkhälsa samt miljöskydd, inklusive främjande av förnybar energi.
 - Stöd till och komplettering av gemenskapens struktur- och regionalstöd, särskilt när det gäller områden som i framtiden inte längre kommer att vara berättigade till stöd. Strukturstödsreformen ger ytterligare spelrum så att regionernas utvecklingspotential kan utnyttjas genom lånefinansiering.
 - Utbyggda kreditmöjligheter för kandidatländerna som komplement till föranslutningsstrategin. En dynamisk ekonomisk utveckling i dessa stater har även en positiv inverkan på sysselsättningen inom Europeiska unionen.

15. De beslut som fattades av Europeiska rådet i Berlin ger goda möjligheter att stärka tillväxten och sysselsättningen genom att gemenskapspolitiken genomförs på ett effektivt sätt.

- Strukturstöd: Under perioden 2000–2006 kommer 213 miljarder euro ur de europeiska strukturfonderna och Sammanhållningsfonden att finnas tillgängliga. Medlemsstaterna och kommissionen uppmanas att skyndsamt anta de nya stödprogrammen så att stödverksamheten kan fortsätta utan avbrott från och med 2000. Målet är att stödet skall uppnå en så stor sysselsättningsskapande effekt som möjligt.

Socialfondens verksamhet skall stödja den europeiska sysselsättningsstrategin och de nationella handlingsplanerna. Stödet från regionalfonden och Sammanhållningsfonden bidrar till att bygga ut infrastrukturen och förbättra den ekonomiska konkurrenskraften. Åtgärderna för landsbygdsutvecklingen skapar sysselsättningsmöjligheter utanför jordbrukssektorn.

- För utbyggnaden av de transeuropeiska näten räknar man med en ökning av medlen till 4,6 miljarder euro före 2006. Europeiska rådet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att
 - * lägga fram en utökad förteckning över prioriterade projekt,
 - * påskynda godkännandet av projekt,
 - * tillsammans med Europeiska investeringsbanken undersöka i vilken mån finansieringar av partnerskap mellan den offentliga och den privata sektorn kan utnyttjas mer,
 - * undersöka i vilken mån investeringar genom internationella investerare kan underlättas,
 - * ägna mer uppmärksamhet åt offentliga investeringar i infrastrukturen i sina stabilitets- och konvergensprogram.
- Rådet och Europaparlamentet uppmanas att snabbt fatta beslut om de program som ännu inte antagits (Sokrates, Ungdom) för att framför allt påskynda deras positiva inverkan på sysselsättningen.

16. Innovationer och informationssamhället skapar morgondagens arbetsplatser.

- Gemenskapens femte ramprogram för forskning med en finansieringsvolym på 15 miljarder euro skall påskynda innovationsprocessen och till fullo utnyttja gemenskapens tillväxts- och sysselsättningspotential. Ju större konkurrenskraft Europa får på det högteknologiska området desto fler blir de värdefulla sysselsättningsmöjligheter som uppstår.
- Utvecklingen av ett europeiskt system för satellitnavigering (Galileo) måste på grund av sin strategiska betydelse granskas ingående. Rådet uppmanas att påskynda sina diskussioner om kommissionens meddelande om detta system i syfte att uppnå en långtgående privat finansiering.
- Europa måste påta sig en ledande roll i informationssamhället:
 - * Alla skolor måste snarast möjligt få tillgång till Internet.
 - * För att stärka Europas ledande ställning inom elektronisk handel måste samordningen av politiken för att skapa ett gynnsamt klimat förbättras och ett direktiv som också stöds av näringslivet snabbt antas.

17. Europeiska rådet ger kommissionen och medlemsstaterna i uppdrag att tillsammans med företrädare för näringslivet kartlägga hindren för en snabb utveckling och användning av informationsteknik och utarbeta förslag till lösningar. Man måste därvid ta hänsyn till behovet av standardisering och avreglering.

Allmänna riktlinjer för den ekonomiska politiken

18. Europeiska rådet välkomnar de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och gemenskapens ekonomiska politik och rekommenderar rådet att anta dem. Särskilt viktiga är de länderspecifika rekommendationerna, som uppmanar samtliga medlemsstater att stärka sina insatser inom den ekonomiska politiken.
19. Europeiska rådet anser att nyckeln till en hållbar icke-inflatorisk tillväxt och en ökad sysselsättning finns i en lämplig samverkan mellan en tillväxt- och stabilitetsorienterad makroekonomisk politik och omfattande strukturreformer på gemenskapsnivå och nationell nivå. För att den ekonomiska och monetära unionen skall bli hållbar och framgångsrik anser Europeiska rådet att det krävs en fördjupad och adekvat samordning av politiken samt en dialog med arbetsmarknadens parter och Europeiska centralbanken. Den europeiska sysselsättningspakten kommer att ge ett viktigt bidrag till detta.
20. Inom euroområdet kommer den förstärkta dialogen inom Euro 11-gruppen till att bidra till att man uppnår en mer välavvägd kombination av åtgärder. Europeiska rådet uppmanar regeringarna och arbetsmarknadens parter att stödja penningpolitiken i dess främsta uppgift att upprätthålla stabilitet. Därvid är fortsatta ansträngningar att uppnå det medelfristiga målet med offentliga finanser som är nära balans eller visar överskott, lämplig löneutveckling och omfattande strukturreformer av särskilt stor betydelse.

Skattepolitik

21. Europeiska rådet noterar den andra lägesrapporten från uppförandekodgruppen och konstaterar med tillfredsställelse att diskussionerna om förslagen till direktiv om beskattning av sparande har kommit långt. Europeiska rådet välkomnar de konstruktiva diskussionerna med tredje länder i Europa om en effektivare beskattning av ränteinkomster.
22. Europeiska rådet framhåller att de europeiska skattesystemen måste utformas så att de gynnar sysselsättningen och att skadlig skattekonkurrens måste bekämpas. Som en bekräftelse av slutsatserna från Europeiska rådet i Wien uppmanar Europeiska rådet därför
- rådet att fortsätta arbeta med förslagen till ett direktiv om beskattning av inkomster från sparande och ett direktiv om räntor och royalties, så att en överenskommelse kan nås före Europeiska rådets möte i Helsingfors,
 - rådet på grundval av Ekofin-rådets rapport skall fortsätta sitt arbete på en ram för energibeskattningen och i samband därmed också tar hänsyn till miljökonsekvenserna,
 - och att man slutför arbetet i uppförandekodgruppen före Europeiska rådet i Helsingfors.
23. Europeiska rådet välkomnar rådets andra lägesrapport om förstärkt skattepolitiskt samarbete och uppmanar rådet att utarbeta en tredje rapport före Europeiska rådet i Helsingfors.

24. Europeiska rådet uppmanar rådet att snarast diskutera, med målsättningen att anta, det förslag till direktiv som lagts fram av kommissionen enligt vilket de medlemsstater som så önskar på prov får införa lägre mervärdesskatt på arbetsintensiva, icke gränsöverskridande tjänster.

En enhetlig finansmarknad

25. Europeiska rådet välkomnar rapporten från rådet och meddelandet från Europeiska kommissionen och dess handlingsplan för att skapa en enhetlig finansmarknad. Inför de allt större utmaningar som konkurrensen mellan finansmarknaderna innebär och med tanke på dessa marknaders totala betydelse för ekonomisk tillväxt och sysselsättning anser Europeiska rådet att det är absolut nödvändigt att snabba framsteg görs på detta område. Europeiska rådet stöder i princip förslagen och prioriteringarna i handlingsplanen, som skall behandlas i detalj i de behöriga tekniska kommittéerna.
26. Europeiska rådet uppmanar kommissionen att fortsätta arbetet utifrån diskussionerna i den finanspolitiska gruppen, som fortsättningsvis skall behandla strategiska frågor, sektorsövergripande utveckling samt följa upp de framsteg som görs inom ramen för handlingsplanen.

Förbättring av det internationella finansiella systemets sätt att fungera

27. Europeiska rådet välkomnar rådets rapport om förbättringar av det internationella finansiella systemets sätt att fungera och uppmanar medlemsstaterna till ett nära samarbete för att genomföra förslagen. Europeiska rådet anser att det är särskilt viktigt att den privata sektorn i större utsträckning involveras i förebyggandet och hanteringen av finanskriser. I samband med detta framhåller Europeiska rådet att det är nödvändigt att intensifiera arbetet med att fastställa effektivare regler för hur stor del av de kostnader som uppstår till följd av oro på finansmarknaden som den privata sektorn skall bära. Europeiska rådet stöder dessutom ansträngningarna att förbättra tillsynen över finansmarknaderna, särskilt när det gäller de framväxande marknaderna, som även bör utvidgas till att omfatta s.k. highly leveraged institutions (finansinstitut med en högre risk/eget kapital-relation) och offshore-finanscentrum. Europeiska rådet välkomnar inrättandet av forumet för finansiell stabilitet som ett viktigt steg i denna riktning. Europeiska rådet betonar att alla ansträngningar att förbättra det internationella finansiella systemets sätt att fungera skall göras inom de befintliga Bretton Woods-institutionerna och understryker Internationella valutafondens centrala roll.

De fattigaste ländernas skuldsättning

28. Det gäller att finna en hållbar lösning på de fattigaste ländernas skuldsättningsproblem. Europeiska rådet välkomnar den gemensamma europeiska inställningen till att förbättra initiativet till skuldlättnader för kraftigt skuldtyngha fattiga länder och förordar att skuldlättnadsprocessen för de fattigaste länderna påskyndas och att ambitiösa mål ställs när det gäller skuldlättnadens omfattning. Europeiska rådet betonar att det krävs en närmare koppling mellan skuldlättnader och en strategi för att bekämpa fattigdomen. EU:s medlemsstater är beredda att i Parisklubben stödja en höjning av den del av kommersiella kreditkulder som skall efterskänkas till 90 % eller mer och arbetar för ytterligare lättnader när det gäller skulder genom det offentliga utvecklingsbiståndet. I samband med detta är Europa berett att, med en lämplig fördelning av kostnaderna, ta på sig sin del av finansieringen av ett förbättrat skuldinitiativ.

Klimatpolitik, miljö och hållbar utveckling

29. Europeiska rådet betonar Europeiska unionens vilja att uppfylla de åtaganden som gjordes i Kyoto för att minska utsläppen av växthusgaser och med kraft verka för att inom ramen för det handlingsprogram som antogs i Buenos Aires skapa förutsättningar för en snar ratificering av Kyotoprotokollet. Europeiska unionens förhandlingsposition som formulerades i rådets slutsatser av den 17 maj 1999 bekräftas. Europeiska rådet anser att ratificeringen och genomförandet av Kyotoprotokollet är en viktig milstolpe, men understryker även att ytterligare åtgärder är absolut nödvändiga särskilt i industriländerna.
30. Europeiska rådet betonar betydelsen av att vidareutveckla en gemensam och samordnad politik och gemensamma och samordnade åtgärder på gemenskapsnivå, som kompletterar medlemsstaternas ansträngningar. Alla relevanta sektorer uppmanas att lämna sitt bidrag inom ramen för en övergripande klimatskyddsstrategi. Klimatpolitiken är det mest betydande exemplet på rådets i Amsterdamfördraget fastställda åtagande att integrera miljöaspekterna och den hållbara utvecklingen i övrig gemenskapspolitik.
31. Europeiska rådet uppmanar rådet att inom de olika ämnesområdena ägna särskild uppmärksamhet åt klimatproblemet när det utarbetar sin integrationsstrategi inför mötet i Helsingfors. Ett särskilt åtgärdsbehov anser Europeiska rådet föreligga när det gäller utformningen av ramvillkoren för mindre utsläppsintensiva, miljövänligare trafiksystem och vid ökat, obehindrat utnyttjande och ytterligare utbyggnad av förnybara energikällor. Europeiska rådet anser också att det krävs en lämplig ram för energibeskattningen och uppmanar rådet (ekonomiska och finansiella frågor) att vid sina överläggningar komma fram till ett beslut så snabbt som möjligt. Europeiska rådet noterar det tillträdande ordförandeskapets initiativ för att stärka utvecklingen av gemenskapens verksamhet på klimatområdet.

32. Europeiska rådet noterar Europeiska kommissionens rapport "Integrering av miljöfrågor i alla relevanta politikområden" samt de framsteg som har uppnåtts inom rådet sedan Wien. Det bekräftar sin avsikt att i december 1999 på mötet i Helsingfors granska alla framsteg som gjorts och erinrar om de begärda rapporterna. Europeiska rådet uppmanar rådet (allmänna frågor, ekonomiska och finansiella frågor samt fiske) att under år 2000 för det lägga fram rapporter om integreringen av miljöaspekterna och den hållbara utvecklingen inom respektive politikområde.

Europeiska byrån för bedrägeribekämpning

33. Europeiska rådet välkomnar Europaparlamentets beslut av den 6 maj 1999 och rådets beslut (ekonomiska och finansiella frågor) av den 25 maj 1999 om att inrätta en ny europeisk byrå för bedrägeribekämpning. Det välkomnar särskilt det förebildliga, nära och konstruktiva samarbetet mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen, som har gjort det möjligt att på kort tid fastställa de rättsliga grunderna, så att byrån som planerat kunde inleda sitt arbete den 1 juni 1999. Därigenom sändes också i god tid en politisk signal om att unionen också har förmåga att bekämpa bedrägerier, korruption och dålig förvaltning.
34. Byrån måste förses med de nödvändiga personella och finansiella resurserna, så att ett effektivt skydd av gemenskapens finansiella intressen kan garanteras i de europeiska skattebetalarnas intresse. Endast på så sätt kan man föra en effektiv kamp mot missbruk av subventioner och oegentligheter i medlemsstaterna och inom Europeiska unionens organ och institutioner, och återställa medborgarnas förtroende för de berörda nationella och europeiska organen.

35. Europeiska rådet konstaterar med tillfredsställelse att jämte de ovan nämnda organen också de flesta andra byråer, myndigheter och kontor, som har inrättats på grundval av gemenskapsfördragen, omedelbart förklarade sig beredda att acceptera en eventuell intern undersökning som skall utföras av byrån för bedrägeribekämpning. Europeiska rådet anser det principiellt önskvärt att alla gemenskapens organ ansluter sig till denna interinstitutionella ordning och uppmanar därför Europeiska gemenskapernas domstol, Europeiska revisionsrätten, Europeiska centralbanken och Europeiska investeringsbanken att snarast möjligt undersöka under vilka förutsättningar byrån också hos dem kan genomföra interna granskningar och hur i övrigt samarbetet med byrån skulle kunna utformas.

Datorproblem år 2000

36. Europeiska rådet hänvisade vid sina möten i Cardiff och Wien till de datatekniska problem som millenieskiftet kan innebära och uppmanade energiskt medlemsstaterna att vidta åtgärder för att begränsa möjliga störningar till ett minimum. Viktigt arbete har redan utförts. Med anledning av att millenieskiftet kommer allt närmare uppmanar Europeiska rådet kommissionen att öka sina ansträngningar och inkalla en högnivågrupp som kan lägga fram de förslag till strategiska beslut som inom Europeiska unionen kan komma att behövas för att garantera att om datorproblem uppstår i samband med millenieskiftet viktiga infrastrukturuområden fortsätter att fungera störningsfritt. Europeiska rådet uppmanar vidare kommissionen att sammanställa uppgifter om de förebyggande åtgärder som vidtagits globalt och låta allmänheten få del av dessa uppgifter.

Trafiksäkerhet

37. Europeiska rådet uppmanar rådet (transport) att efter de tragiska händelserna i tunnlar i Europa behandla frågan om säkerhet i tunnlar även när det gäller transport av farligt gods för att så snart som möjligt kunna lägga fram rekommendationer om hur säkerheten skall förbättras och hur man skall utveckla en enhetlig, hög säkerhetsstandard för hela Europa.

Regionerna i de yttersta randområdena

38. Europeiska rådet uppmanar kommissionen att före slutet av 1999 lägga fram en rapport i vilken ett åtgärds paket fastställs för att genomföra bestämmelserna i artikel 299.2 i EG-fördraget om regionerna i de yttersta randområdena.

IV. VIDAREUTVECKLING AV EUROPEISKA UNIONEN

39. Under de gångna månaderna har viktiga framsteg gjorts på Europeiska unionens väg in i 2000-talet: Genom att enighet uppnåtts om Agenda 2000 har beslut fattats om de för utvidgningsprocessen nödvändiga reformerna, och unionens finansiella ram för de kommande sju åren har säkerställts.
40. Europeiska rådet noterar med tillfredsställelse de framsteg som har uppnåtts sedan Europeiska rådet i Berlin när det gäller att genomföra Agenda 2000, särskilt att den hithörande rättsakten har godkänts och att det interinstitutionella avtalet om budgetdisciplin har ingåtts. Det uppmanar kommissionen att i enlighet med slutsatserna från Berlin snarast möjligt lägga fram ett utkast till beslut om egna medel, så att detta kan träda i kraft i början av år 2002.
41. Till den europeiska enigheten hör också medvetandet om den kulturella samhörigheten. Därför främjar Europeiska unionen kulturellt samarbete och kulturutbyte. Det gäller att bevara och främja mångfalden och djupet i de europeiska kulturerna. Europeiska rådet välkomnar därför den enighet som föreligger om de centrala åtgärderna när det gäller att främja europeisk kultur under de närmaste åren, nämligen "Europeisk kulturhuvudstad" och det nya ramprogrammet för att främja kulturen "Kultur – 2000". Europeiska rådet stöder främjandet av kulturprojekt inom ramen för strukturfonderna i den mån de bidrar till att skapa bestående arbetstillfällen.
42. Europeiska rådet välkomnar att man inom ramprogrammet för kultur särskilt främjar bättre kunskaper om de europeiska folkens kultur och historia och därvid har boken som kulturarv en betydelsefull funktion, vilket rådet slog fast i en resolution av den 8 februari 1999.

Ett område med frihet, säkerhet och rättvisa

43. Europeiska rådet erinrar om den handlingsplan som Europeiska rådet i Wien godkände att inrätta ett område med frihet, säkerhet och rättvisa och uppmanar organen att i snabb takt driva på genomförandet av denna handlingsplan. Det välkomnar att Europaparlamentet antog en resolution om handlingsplanen från Wien och i samband med en konferens den 22–23 mars 1999 tillsammans med parlamentsledamöter från medlemsstaterna tog vederbörlig hänsyn till denna fråga. Även med hänsyn till resultaten från denna konferens kommer Europeiska rådet vid sitt extra möte i Tammerfors den 15–16 oktober 1999 att fastställa riktlinjerna för framtidens europeiska politik i rättsliga och inrikes frågor.

Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna

44. Europeiska rådet anser att de på unionsnivå gällande grundläggande rättigheterna med hänsyn till det utvecklingsstadium som Europeiska unionen befinner sig på bör sammanfattas i en stadga och därigenom göras synligare.
45. Europeiska rådet har därför fattat det i bilaga IV bifogade beslutet. Det tillträdande ordförandeskapet uppmanas att fram till Europeiska rådets extra möte i Tammerfors den 15–16 oktober 1999 skapa förutsättningar för att genomföra detta beslut.

De mänskliga rättigheterna

46. Europeiska rådet noterar ordförandeskapets lägesrapport om de mänskliga rättigheterna. Det föreslår att man skall undersöka huruvida det vore lämpligt att inom unionen inrätta ett organ för mänskliga rättigheter och demokrati.

Institutionernas funktionssätt

47. Europeiska rådet framhåller den betydelse som man tillmäter den interna reformen och moderniseringen av kommissionen och den europeiska tjänstemannakåren. Europeiska rådet finner de åtgärder som vidtagits av den sittande kommissionen värdefulla. Det välkomnar den nyutnämnde kommissionsordförandens avsikt att genomföra genomgripande reformer, som behövs för att kommissionen effektivt skall kunna utföra sina uppgifter i en struktur som är orienterad mot samråd och samarbete.
48. Europeiska rådet kommer att intimt samarbeta med kommissionens nye ordförande och stödja honom i arbetet med att skapa en kommission som kännetecknas av bättre hantering av finansiella frågor och personalfrågor, mycket höga krav på integritet och öppenhet samt av en slimmad administration med klar kompetens- och ansvarsfördelning. Den nya kommissionens struktur och fördelning av uppgifter skall beakta de nya kraven liksom behovet av en verklig reform. Europeiska rådet välkomnar den nyutnämnda kommissionsordförandens avsikt att lägga fram konkreta reformförslag i början av år 2000.
49. Europeiska rådet erinrar om att metoden för anpassning av löner och pensioner löper ut den 30 juni 2001. Rådet välkomnar kommissionens avsikt att i god tid lägga fram reformförslag samt att samtidigt framföra sin uppfattning om reformen av personalpolitiken.
50. Europeiska rådet välkomnar att rådets generalsekreterare har lagt fram rapporten om rådets arbetssätt i en utvidgad union. Europeiska rådet uppmanar rådet (allmänna frågor) att, med beaktande av denna rapport och före Europeiska rådet i Helsingfors, lägga fram konkreta förslag för att förbättra rådets sätt att fungera inför utvidgningen.
51. Europeiska rådet uppmanar det nya Europaparlamentet att snarast slutbehandla frågan om tjänsteföreskrifterna för Europaparlamentets ledamöter.

Regeringskonferens om de institutionella frågorna

52. För att säkerställa att Europeiska unionens institutioner kan fungera effektivt även efter utvidgningen har Europeiska rådet bekräftat sin avsikt att i början av 2000 inkalla en konferens mellan företrädare för medlemsstaternas regeringar för att lösa de institutionella frågor som inte kunde lösas i Amsterdam och som måste avgöras före utvidgningen. I slutet av 2000 bör man avsluta konferensen och träffa överenskommelse om de nödvändiga ändringarna i fördraget.
53. Enligt det till Amsterdamfördraget fogade protokollet om institutionerna inför en utvidgning av Europeiska unionen och enligt förklaringarna till detta protokoll omfattar regeringskonferensens uppdrag följande frågor:
- Europeiska kommissionens storlek och sammansättning.
 - Viktningen av röster i rådet (ny viktning av rösterna, införande av dubbel majoritet, tröskel för beslut med kvalificerad majoritet).
 - Frågan om att eventuellt utöka omröstningarna med kvalificerad majoritet i rådet.
- Dessutom kan eventuellt andra nödvändiga ändringar i fördragen behandlas, i den mån de berör EU:s institutioner i samband med de ovan nämnda frågeställningarna och processen för genomförande av Amsterdamfördraget.
54. Europeiska rådet uppmanar det tillträdande ordförandeskapet att inför Europeiska rådets möte i Helsingfors på eget ansvar sammanställa en uttömmande rapport för att förklara och sammanfatta de olika alternativa lösningarna på de frågor som måste redas ut. Ordförandeskapet skall i det sammanhanget beakta de förslag som lagts fram av medlemsstaterna, Europeiska kommissionen och Europaparlamentet. Dessutom kan ordförandeskapet överväga om frågan behöver diskuteras ytterligare. Rådet ombeds att fastställa regler för Europaparlamentets deltagande. Med kandidatländerna skall ett relevant åsiktsutbyte äga rum i befintliga forum.

Den gemensamma europeiska säkerhets- och försvarspolitiken

55. Europeiska rådet har fortsatt sin diskussion om en gemensam europeisk säkerhets- och försvarspolitik och avgett den bifogade förklaringen om vidareutveckling av den gemensamma europeiska säkerhets- och försvarspolitiken. Europeiska rådet välkomnar det arbete som utförts av det tyska ordförandeskapet och godkänner rapporten från ordförandeskapet i bilaga III som grund för det kommande arbetet. Europeiska rådet uppmanar det tillträdande ordförandeskapet att fortsätta arbetet med ytterligare en rapport till Europeiska rådet inför dess möte i Helsingfors.
56. Europeiska rådet uppmanar rådet (allmänna frågor) att ingående diskutera samtliga aspekter av säkerhetsfrågan för att förstärka unionens och medlemsstaternas icke-militära krishanteringsresurser och förbättra samordningen mellan dem. Under överläggningarna skulle man i anslutning till andra initiativ inom den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken även kunna behandla möjligheten att inrätta en stand by-styrka för att koncentrera de enskilda staternas civila resurser och fackkunskaper.

Utvidgningsprocessen

57. Europeiska rådet konstaterar med tillfredsställelse att dynamiken i anslutningsförhandlingarna har ökat och att förhandlingarna går i rätt riktning. Europeiska rådet välkomnar de positiva resultaten av den andra omgången av de förhandlingar om sakfrågor som under det första halvåret 1999 fördes med Estland, Polen, Slovenien, Tjeckien, Ungern och Cypern om ett antal betydelsefulla och omfattande avsnitt. Europeiska rådet framhåller sin beslutsamhet att bibehålla dynamiken i förhandlingarna. Europeiska unionen kommer därför att så snart som möjligt under nästa år inleda förhandlingar om samtliga förhandlingsavsnitt i förhandlingarna.
58. Europeiska rådet välkomnar att den analytiska granskningen av regelverket tillsammans med Bulgarien, Lettland, Litauen, Rumänien och Slovakien från att ha befunnit sig i den multilaterala etappen nu gått in i den avgörande bilaterala etappen, vilket kommer att göra det möjligt för dessa länder att öka takten i förberedelserna inför anslutningen. Europeiska rådet i Helsingfors skall granska de framsteg som gjorts av kandidatländerna och dra de nödvändiga slutsatserna av granskningen.

59. Europeiska rådet betonar återigen de beslut som fattades av Europeiska rådet i Luxemburg, nämligen att beslut om att inleda förhandlingar med nya länder enbart kan fattas på grundval av de kriterier som Europeiska rådet i Köpenhamn fastställt. Samtidigt framhåller Europeiska rådet vikten av anslutningsperspektiv även för de kandidatländer med vilka förhandlingar ännu inte inletts. Europeiska rådet anmodar därför kommissionen att i sina kommande lägesrapporter överväga åtgärder som kan bidra till att konkretisera dessa framtidsperspektiv för samtliga kandidatländer. Europeiska rådet välkomnar kandidatländernas ständiga framsteg och uppmuntrar dem att fortsätta med reformerna och anpassningssträvandena.
60. Europeiska rådet betonar vikten av hög standard i fråga om kärnsäkerhet i Central- och Östeuropa. Det betonar vikten av denna fråga i samband med utvidgningen av unionen och uppmanar rådet att behandla detta ärende ingående i sin kommande rapport om kandidatländernas framsteg som väntas under hösten 1999.
61. Europeiska rådet välkomnar att den analytiska granskningen av unionens regelverk tillsammans med Malta har kunnat inledas under den tid som gått tack vare att kommissionen aktualiserat sitt yttrande över Maltas ansökan om medlemskap. Kommissionen kommer i god tid före Europeiska rådets möte i Helsingfors att överlämna en rapport även om Maltas utveckling med avseende på anslutningen, vilken tillsammans med motsvarande rapporter om de andra kandidatländerna kommer att ligga till grund för eventuella beslut av Europeiska rådet i Helsingfors.

V. YTTRE FÖRBINDELSER

Kosovo

62. Europeiska rådet antog den bifogade förklaringen om Kosovo.

Västra Balkan

63. Under hela krisen har Europeiska unionen lett ansträngningarna för att lindra flyktingars och fördrivna personers svåra belägenhet. Europeiska rådet bekräftar åter Europeiska unionens och dess medlemsstaters vilja att fortsätta att göra sitt yttersta för att stödja länderna i regionen och de humanitära hjälporganisationerna att uppfylla sin viktiga humanitära uppgift. I detta sammanhang uttalar det sin uppskattning av de utomordentliga insatser som länderna i regionen, och i synnerhet Albanien och f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, gjort för att erbjuda temporärt skydd och tak över huvudet för de fördrivna trots de kännbara ekonomiska och sociala påfrestningarna.
64. Europeiska rådet betonar unionens åtagande för regional stabilitet och dess utfästelse att stödja länderna i regionen och hjälpa till att axla den börda som pålagts dem genom Kosovokrisen. Europeiska rådet påminner om det ekonomiska stödpaket på 100 miljoner euro som utlovats till länderna i regionen.
65. Europeiska rådet erinrar om Europeiska unionens åtagande att inta en ledande roll i återuppbyggnadsarbetet i Kosovo och uppmanar andra givare att på ett generöst sätt delta i detta arbete. Därför måste en tydlig och effektiv övergångsadministration upprättas i provinsen inom ramen för den politiska lösningen. Denna administration som kan ledas av Europeiska unionen måste ha befogenhet och förmåga att agera motpart till det internationella samfundet så att en effektiv återuppbyggnadsprocess kan genomföras.

66. Europeiska rådet uppmanar kommissionen att prioritera förslag om hur det planerade återuppbyggnadsstödet skall organiseras, i synnerhet när det gäller lämplig utrustning och andra resurser som skall ställas till förfogande samt nödvändiga personella och finansiella resurser för att genomföra processen.
67. Europeiska rådet är medvetet om den exceptionella insats som krävs för att återuppbygga regionen efter krisens slut och att det kommer att bli nödvändigt att skyndsamt vidta de mest ändamålsenliga åtgärderna och uppmanar därför kommissionen att utarbeta förslag före slutet av juni för att inrätta ett organ med uppgift att genomföra gemenskapens återuppbyggnadsprogram. Rådet, Europaparlamentet och revisionsrätten uppmanas att göra sitt yttersta för att detta organ skall kunna börja sin verksamhet före slutet av sommaren.
68. Mot bakgrund av de behov som kan förutses uppmanar Europeiska rådet kommissionen att så snart som möjligt lägga fram förslag till ytterligare personella och finansiella resurser för flyktingbistånd och stöd för återvändande, samt att vid behov frigöra de 196 miljoner euro som finns i reserven i Europeiska gemenskapens nuvarande budget, överföra anslag från andra budgetposter eller föreslå en tilläggsbudget för 1999. Lämpliga lösningar kommer att behövas för kommande år.
69. Europeiska rådet ser fram emot att anta en gemensam strategi för västra Balkan i enlighet med slutsatserna från Europeiska rådet i Wien och uppmanar rådet att fortsätta arbetet med de nödvändiga förberedelserna.
70. Europeiska rådet bekräftade Europeiska unionens ståndpunkt när det gäller idrottsevenemang med Förbundsrepubliken Jugoslavien. Rådet kommer på nytt att ta ställning till denna fråga efter det att en resolution har antagits av FN:s säkerhetsråd.

Stabilitetspakt för sydöstra Europa

71. Europeiska rådet välkomnar varmt de framsteg som gjorts för att fastställa stabilitetspakten för sydöstra Europa och ser fram mot att nå en tidig överenskommelse vid det planerade ministermötet i Köln den 10 juni. Stabilitetspakten kommer att vara till hjälp för att stärka freden, stabiliteten och välståndet i regionen samt samarbetet mellan dess länder. Frågan om Förbundsrepubliken Jugoslaviens deltagande i denna process kommer att behandlas i vederbörlig ordning, så snart som landet har uppfyllt det internationella samfundets villkor avseende Kosovo. Lösningen av Kosovokrisen är en nödvändig förutsättning. Europeiska rådet erinrar dessutom om nödvändigheten av framsteg när det gäller demokratiska friheter och respekt för minoriteters rättigheter.
72. När det gäller länderna i denna region bekräftar Europeiska rådet åter Europeiska unionens beredvillighet att förbättra deras utsikter till full integrering i EU:s struktur. Detta kommer att ske genom ett nytt slags avtalsförhållande där varje lands individuella situation beaktas, inklusive framsteg när det gäller regionalt samarbete och med möjlighet till medlemskap i Europeiska unionen på grundval av Amsterdamfördraget och så snart som de kriterier som fastställdes av Europeiska rådet i Köpenhamn i juni 1993 har uppfyllts.
73. Europeiska unionen kommer att göra sitt yttersta för att stödja Republiken Montenegro under dess demokratiska regering genom att låta den få del av stabilitetspaktsprocessen ända från början.
74. Europeiska rådet betonar sin beslutsamhet att låta Europeiska unionen ta initiativ till genomförandet av stabilitetspakten. Det uppmanar rådet och kommissionen att prioritera nödvändiga genomförandeåtgärder. Unionen kommer att aktivt bistå länderna i regionen i deras ansträngningar för att uppnå målen i stabilitetspakten. I enlighet med sin ledande roll kommer Europeiska unionen att utnämna den särskilde samordnaren för stabilitetspakten i samråd med den sittande ordföranden i Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa och andra medverkande.

75. Europeiska rådet noterar kommissionens och Världsbankens ansträngningar för att utveckla en sammanhängande internationell stödstrategi och snabbt förbereda en givarkonferens för sydöstra Europa som grundas på en gemensam realistisk bedömning av resurser för ekonomisk återuppbyggnad av regionen på medellång och lång sikt.
76. Europeiska rådet bekräftar sin vilja att väsentligt bidra till insatserna för återuppbyggnad och uppmanar andra givare att generöst delta i dessa insatser.
77. Europeiska rådet upprepar att det är viktigt med en effektiv samordning mellan kommissionen, internationella finansiella institutioner och bilaterala givare. I detta sammanhang måste den särskilde samordnaren för stabilitetspakten spela en viktig roll.

Gemensam strategi för Ryssland

78. Europeiska rådet fattade beslut om Europeiska unionens gemensamma strategi för Ryssland. Genom denna första gemensamma strategi skall man stärka det strategiska partnerskap mellan Ryssland och Europeiska unionen som är av så avgörande betydelse för att bevara freden och säkerheten i Europa och i världen och för att hantera de gemensamma utmaningarna i Europa. Av detta skäl ser Europeiska unionen med förväntan fram emot samarbetet med ett Ryssland, som alltmer kännetecknas av öppenhet, pluralism, demokrati och stabilitet och som förverkligar rättsstaten som grundval för en blomstrande marknadsekonomi. Detta samarbete stärker partnerskapet mellan Europeiska unionen och Ryssland och ger det ett perspektiv som sträcker sig långt in i nästa århundrade.
79. Vid antagandet av denna gemensamma strategi kommer detta viktiga, och genom Amsterdamfördraget nytillkomna instrument för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken att användas för första gången några få veckor efter detta fördrags ikraftträdande. Genom införandet av majoritetsbeslut, vilket blir möjligt på denna grundval, stärker den gemensamma strategin sammanhållningen och effektiviteten inom unionens, kommissionens och medlemsstaternas verksamhet.

Övriga gemensamma strategier

80. Europeiska rådet påpekar åter att det vid mötet i Wien uppmanade rådet att även utarbeta gemensamma strategier för Ukraina, Medelhavsområdet – med särskild hänsyn till Barcelonaprocessen och fredsprocessen i Mellanöstern – samt för västra Balkan. Under de sex månader som förflutit sedan mötet i Wien har det åter på olika sätt tydligt framgått vilken betydelse de ovan nämnda regionerna har för Europeiska unionen, inte bara som partner i unionens yttre förbindelser utan även för stabiliteten och säkerheten på vår kontinent och i de närmast angränsande områdena. Europeiska unionen har inte bara ett särskilt ansvar utan befinner sig även i en särskild position när det gäller att i nära partnerskap samarbeta med alla sina grannar vid förverkligandet av dessa mål i det vidare arbetet på den gemensamma strategin för Ryssland. Europeiska rådet välkomnar de förberedelser som hittills gjorts och uppmanar rådet att snarast fortsätta arbetet på de övriga tre gemensamma strategier som man fattade beslut om i Wien för att så snart som möjligt avsluta arbetet med dessa. När ytterligare områden för gemensamma strategier fastställs bör också temafrågor som mänskliga rättigheter och demokrati granskas.

Ukraina

81. Europeiska rådet välkomnar det alltmer intensiva samarbetet med Ukraina inom ramen för det sedan mars 1998 gällande partnerskaps- och samarbetsavtalet som har tillfört förbindelserna en ny dimension. Det gäller att helt och hållet utnyttja detta avtals stora potential och därmed föra Ukraina närmare Europeiska unionen. Rådet uppmuntrar Ukraina att konsekvent fortsätta sin reformpolitik och garanterar härvid ett fortsatt stöd.
82. Europeiska rådet erinrar om samförståndsavtalet mellan G7 och Ukraina om att stänga kärnkraftverket Tjernobyl. Det betonar att det är nödvändigt att göra allt som kan göras för att stängningen skall ske år 2000 – enligt överenskommelse – och uppmanar det internationella samfundet att granska åtgärder för att göra följderna av en stängning av kärnkraftverket Tjernobyl lättare att bära för Ukraina.

83. Europeiska rådet understryker den centrala vikt som det lägger vid Europeiska unionens gemensamma strategi för en ytterligare utvidgning av de redan nu intensiva förbindelserna mellan Europeiska unionen och Ukraina.

De transatlantiska förbindelserna

84. Europeiska rådet välkomnar det nära transatlantiska samarbetet i viktiga internationella frågor som Kosovokrisen. Toppmötena mellan Europeiska unionen och Kanada den 17 juni och mellan Europeiska unionen och Förenta staterna den 21 juni kommer att ge tillfälle att ytterligare fördjupa de transatlantiska förbindelserna, som är avgörande för den internationella stabiliteten, och säkerställa att problem i de ömsesidiga förbindelserna kan lösas på ett sätt som är tillfredsställande för båda parter. Därför är Europeiska rådet övertygat om att ytterligare ansträngningar måste göras av båda parter för att, bland annat genom att inrätta ett effektivt system för tidig varning, förhindra att de många och djupgående bilaterala handelstvisterna skadar det allmänna klimatet i de bilaterala förbindelserna. Det kommer därvid att spela en allt viktigare roll att de personer och organisationer som berörs av de politiska besluten deltar i den transatlantiska dialogen. Europeiska rådet betonar den transatlantiska agendans betydelse och i anslutning härill det transatlantiska ekonomiska partnerskapet.

Förbindelserna mellan Europeiska unionen och Japan

85. Europeiska rådet välkomnar det nära samarbetet mellan Europeiska unionen och Japan, särskilt inom ramen för den politiska dialogen och i frågor som rör de bilaterala och multilaterala ekonomiska förbindelserna. Toppmötet mellan Europeiska unionen och Japan den 20 juni kommer att ytterligare fördjupa detta nära samarbete. Japan är en synnerligen viktig politisk och ekonomisk partner för Europeiska unionen i Asien. Europeiska rådet betonar följaktligen Europeiska unionens och Japans gemensamma intresse för fred, stabilitet och välbefinnande i Asien, Europa och hela världen.

Mellanöstern

86. Europeiska rådet bekräftar efter valet i Israel sin förklaring från Berlin (av den 25 mars 1999) och betonar vikten av en förhandlingslösning i Mellanöstern. Europeiska rådet uppmanar både den israeliska och den palestinska sidan att utan dröjsmål fullt ut genomföra Wye River-avtalet samt att så snart som möjligt återuppta förhandlingar om slutgiltig status i syfte att uppnå en omfattande, rättvis och varaktig fred i området.
87. Europeiska rådet välkomnar vidare den nyvalde israeliske premiärministerns avsikt att återuppta förhandlingar med palestinierna och Syrien och hans planer att i samband med detta söka en snar lösning på problemet med de israeliska truppernas tillbakadragande från Libanon. Europeiska rådet ger vidare sitt stöd till att fredsprocessen skall föras på multilateral nivå och uppmanar arbetsgrupperna att inrikta sitt arbete på att bygga upp regionalt samarbete och integration. Europeiska rådet bekräftar åter Europeiska unionens beslutsamhet att fullt ut påta sig sin roll i fredsprocessen och erkänner det arbete som Europeiska unionens särskilda sändebud, Miguel Angel Moratinos, utfört.

Europa–Medelhavspartnerskapet

88. Europeiska rådet välkomnar resultaten av den tredje Europa–Medelhavskonferensen i Stuttgart den 15–16 april 1999. Europeiska rådet uppskattar att det vid en tidpunkt som i politiskt hänseende är särskilt besvärlig för området har varit möjligt att bekräfta samtliga deltagares oinskränkta stöd för de mål och principer som fastställdes i Barcelonaförklaringen samt att ge partnerskapet starka impulser för fortsatt utbyggnad inom samtliga tre områden. Europeiska rådet uppmanar rådet och kommissionen att energiskt genomföra de beslut som fattades i Stuttgart, särskilt när det gäller att förbättra det interregionala samarbetet på alla partnerskapets områden och att låta aktörer utanför centralregeringarna delta i större utsträckning.

Latinamerika och Västindien

89. Europeiska rådet välkomnar varmt det första toppmötet mellan stats- och regeringscheferna i Europeiska unionen, Latinamerika och Västindien, som kommer att äga rum i Rio de Janeiro den 28–29 juni 1999. Denna historiska händelse, som framhäver de mycket goda och nära förbindelserna mellan de båda regionerna, kommer att lägga grunden till ett nytt strategiskt partnerskap, som skall öka den ömsesidiga förståelsen mellan våra regioner på det politiska, ekonomiska och kulturella området.
90. Europeiska rådet noterar med tillfredsställelse de pågående förhandlingarna med Mexiko och hoppas att enighet kan nås så fort som möjligt, i varje fall under detta år.
91. Europeiska rådet noterar med tillfredsställelse rådets beslut att anslå 250 miljoner euro för finansiering av en återuppbyggnadsplan i Centralamerika och uppdrar åt kommissionen att snarast möjligt genomföra denna plan.

Den nordliga dimensionen

92. Europeiska rådet anser att de riktlinjer för en "nordlig dimension" för Europeiska unionens politik som antagits av rådet utgör en lämplig grund för att ge Europeiska unionen en tydligare profil i området. Det välkomnar det tillträdande ordförandeskapets avsikt att anordna en ministerkonferens den 11–12 november 1999 om den "nordliga dimensionen". Den bärande idén i den "nordliga dimensionen" är att tillsammans med länderna i området öka välståndet, befästa säkerheten och beslutsamt motverka de faror som miljöförstöring, riskerna med kärnenergi och den gränsöverskridande organiserade brottsligheten utgör. För att uppnå dessa mål menar Europeiska rådet att man bör pröva möjligheten att utarbeta en handlingsplan efter konferensen i november. Eftersom riktlinjerna har antagits är det nu dags att ytterligare engagera de berörda kandidatländerna, Ryska federationen, Norge och Island i den fortsatta utformningen av projektet.

Det transkaukasiska toppmötet

93. Europeiska rådet betonar Transkaukasiens betydelse för stabiliteten i skärningspunkten mellan Europa och Asien och finner att den utveckling som skett i förbindelserna är värdefull. Europeiska rådet förväntar sig att mötet mellan Europeiska unionen och presidenterna i de tre transkaukasiska länderna den 22 juni i Luxemburg med anledning av att partnerskaps- och samarbetsavtalet träder i kraft kommer att ge incitament för framtiden när det gäller förhållandet mellan Europeiska unionen och Armenien, Azerbajdzjan och Georgien. Europeiska rådet är övertygat om att detta också kommer att underlätta det regionala samarbetet och därigenom även försöken att nå en hållbar lösning på konflikter som ännu pågår i området.

Östtimor

94. Europeiska rådet välkomnar varmt undertecknandet av New York-avtalen om Östtimor, vilka genom samråd för att fastställa Östtimors befolknings fria vilja öppnar vägen för en rättvis lösning på en mångårig internationell konflikt. Det uttrycker sin uppskattning av de framgångsrika ansträngningar som gjorts av Förenta nationernas generalsekreterare och av parterna för att uppnå detta historiska resultat.
95. Europeiska rådet delar den djupa oro som Förenta nationernas generalsekreterare uttryckte i sin rapport till säkerhetsrådet beträffande den spända och labila situationen som fortfarande råder i Östtimor.
96. Europeiska rådet uttalar ånyo sitt stöd för det förslag som Förenta nationernas generalsekreterare lagt fram om att inrätta en FN-grupp för Östtimor (UNAMET) för att organisera samrådsprocessen. Den anmodar rådet att undersöka möjligheten att sända en europeisk observationsgrupp till Östtimor enligt avtalets bestämmelser om de närmare föreskrifterna i samrådsprocessen.

Macao

97. Europeiska rådet förväntar sig att övergångsprocessen i Macao avslutas i den positiva anda som har kännetecknat hela processen. Europeiska rådet är övertygat om att ett fullständigt genomförande av Kinas och Portugals gemensamma förklaring från 1987 kommer att säkerställa en harmonisk övergång av ansvaret den 20 december 1999 och anser att den höga graden av autonomi i det framtida särskilda förvaltningsområdet samt kontinuiteten när det gäller Macaos särskilda sociala, ekonomiska, rättsliga och kulturella identitet kommer att utgöra grunden för områdets stabilitet och välbefinnande.
98. Europeiska rådet är övertygat om att de nuvarande förbindelserna och det nuvarande samarbetet mellan unionen och Macao kommer att förbättras och att detta kommer att utgöra ett positivt bidrag till områdets framtida utveckling.

Världshandelsorganisationen (WTO)

99. Europeiska rådet tillmäter förstärkningen av det multilaterala handelssystemet stor betydelse och betonar att en fortsatt multilateral liberalisering av handeln är det bästa sättet att möta de utmaningar som följer av en snabb och omfattande ekonomisk omställning och den tilltagande globaliseringen.
100. Europeiska rådet förordar varmt att man, vid WTO:s tredje ministerkonferens i Seattle i slutet av 1999 tar initiativ till en ny omfattande förhandlingsomgång inom WTO:s ram, som skall inledas under år 2000 och helst avslutas inom tre år. Förhandlingar som omfattar ett brett spektrum av teman, inbegripet arbetsnormer, miljö, utveckling och öppenhet, är det lämpligaste tillvägagångssättet för att nå konkreta och väl avvägda resultat till gagn för alla medlemmar i WTO.
101. Europeiska rådet anser med tanke på handelns tillväxtpotentialer att en ökad integrering av utvecklingsländerna i världshandeln är absolut nödvändig och är därför berett att erbjuda dessa länder en förbättrad tillgång till marknaden.

102. Europeiska rådet välkomnar att fler stater blir medlemmar i WTO. Det uppskattar varmt Kinas och Rysslands strävan att bli medlemmar i WTO och uppmanar rådet och kommissionen att stödja Kinas snara anslutning på grundval av en rättvis avvägning mellan respektive parts intressen och främja Rysslands strävan att anpassa sig till kraven för anslutning till WTO.

=====

**BILAGOR TILL
ORDFÖRANDESKAPETS SLUTSATSER**

**EUROPEISKA RÅDET I KÖLN
3–4 JUNI 1999**

BILAGA I	Europeiska rådets resolution om Europeiska sysselsättningspakten	3
BILAGA II	Europeiska unionens gemensamma strategi gentemot Ryssland	14
BILAGA III	Europeiska rådets uttalande och ordförandeskapets rapport om förstärkning av den europeiska säkerhets- och försvarspolitiken	33
BILAGA IV	Europeiska rådets beslut om att upprätta en stadga om grundläggande rättigheter i Europeiska unionen	43
BILAGA V	Europeiska rådets uttalande om Kosovo	44
BILAGA VI	Dokument som har lagts fram för Europeiska rådet i Köln	45

**EUROPEISKA RÅDETS RESOLUTION OM
EUROPEISKA SYSSELSÄTTNINGSPAKTEN**

**Ett närmare samarbete för att främja sysselsättning och
ekonomiska reformer i Europa**

Vid sitt möte i Köln den 3–4 juni 1999 har Europeiska rådet utfärdat denna resolution.

Europeiska rådet

erinrar om slutsatserna från Europeiska rådet i Wien, särskilt om utarbetandet av en europeisk sysselsättningspakt,

erinrar om resolutionen från Europeiska rådet i Luxemburg om samordning av den ekonomiska politiken under den tredje etappen av EMU,

erinrar om resolutionerna från Europeiska rådet i Amsterdam om stabilitets- och tillväxtpakten och om tillväxt och sysselsättning,

erinrar om slutsatserna från Europeiska rådets extraordinära möte i Luxemburg om sysselsättningen,

erinrar om slutsatserna från Europeiska rådet i Cardiff om ekonomiska reformer och sunda offentliga finanser som grund för tillväxt, välbefinnande och sysselsättning,

godkänner ordförandeskapets rapport "Europeiska sysselsättningspakten: ett närmare samarbete för att främja sysselsättning och ekonomiska reformer i Europa" av den 31 maj 1999, inbegripet tillägget "Ungdomarna i Europa – vår framtid",

och utfärdar denna resolution:

I. En hög sysselsättningsnivå – den viktigaste prioriteringen

1. Europeiska rådet anser att en hög sysselsättningsnivå är nyckeln till ökad ekonomisk välfärd, social rättvisa och sammanhållning. Kampen mot den alldeles för höga arbetslösheten är därför det viktigaste målet för vår ekonomiska och sociala politik. För att uppnå högre sysselsättning på den inre marknaden krävs det en förbättring av de underliggande makroekonomiska förutsättningarna, arbetskraftens anställbarhet och kvalifikationer, väl fungerande arbetsmarknader samt effektiva och konkurrenskraftiga marknader för varor, tjänster och kapital på såväl medlemsstaternas nivå som på gemenskapsnivå. Införandet av euron har lett till en avsevärd förbättring av förutsättningarna för ökad tillväxt och högre sysselsättning. För att kunna utnyttja denna potential fullt ut och få en mer dynamisk tillväxt och högre sysselsättning samtidigt som prisstabiliteten bibehålls, måste strategin för att främja investeringar och innovation förstärkas. Europeiska rådet förbinder sig därför att öka ansträngningarna i medlemsstaterna och att samarbeta närmare inom Europeiska unionen. Detta är målen för den europeiska sysselsättningspakten som Europeiska rådet ser som grunden och ramen för en konsekvent process för ökad tillväxt och högre sysselsättning i överensstämmelse med de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken, som är gemenskapens viktigaste samordningsinstrument för den ekonomiska politiken. Med denna politiska strategi ger unionen samtidigt ett positivt bidrag till en lösning av världsekonomin problem.
2. Utöver den samordnade sysselsättningsstrategin och de ekonomiska reformerna införs den makroekonomiska dialogen som en tredje pelare i den europeiska sysselsättningspakten. Detta nya element är avsett att förbättra villkoren för en kombination av makroekonomiska åtgärder som bygger på samarbete med inriktning på tillväxt och sysselsättning samtidigt som prisstabiliteten bibehålls. Med dessa tre pelare i den europeiska sysselsättningspakten, som stöder och förstärker varandra, förankrar unionen sin politik för ökad sysselsättning i en övergripande strategi för att stärka en dynamisk utveckling av våra ekonomier.
3. I de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken enas medlemsstaterna och gemenskapen årligen om huvuddelarna i sin ekonomiska politik. I sysselsättningsriktlinjerna enas medlemsstaterna och gemenskapen årligen om huvuddelarna i den samordnade sysselsättningsstrategin. I Cardiffrapporterna om ekonomisk reform hänvisar medlemsstaterna och gemenskapen till de ekonomiska reformer som redan har inletts och anger riktningen för framtida insatser för reformering. Dessa väletablerade förfaranden ger det rätta sammanhanget där den europeiska sysselsättningspakten kan ges ytterligare innehåll anpassat till ständigt ändrade krav.

II. Samordnad sysselsättningsstrategi och ekonomisk reform på god väg

4. Europeiska rådet bekräftar på nytt sitt engagemang för den samordnade sysselsättningsstrategin (Luxemburgprocessen) och för ekonomiska reformer (Cardiffprocessen). Att förbättra anställbarheten, i synnerhet för dem som är missgynnade på arbetsmarknaden, och att hjälpa arbetslösa att förvärva de kunskaper och färdigheter de behöver, att utveckla företagande, att uppmuntra anpassbarhet för företag och deras anställda och att förbättra lika möjligheter för kvinnor och män är nyckelfaktorer i denna strategi. Europeiska rådet anser att strukturella reformer av marknaderna för arbetskraft, varor och kapital är avgörande för att säkerställa att europeiska företag med framgång kan konkurrera på världsmarknaderna och att de europeiska ekonomiernas tillväxtpotential kan utnyttjas till fullo. I detta sammanhang önskar Europeiska rådet också betona betydelsen av en fortsatt dialog mellan rådet, kommissionen och arbetsmarknadens parter om den samordnade sysselsättningsstrategin i Ständiga kommittén för sysselsättning.

III. Makroekonomisk dialog för att främja tillväxt och sysselsättning

5. För att åstadkomma stark sysselsättningstillväxt med bibehållen prisstabilitet krävs det en stabil och konfliktfri samverkan mellan finanspolitik, monetär politik och löneutveckling. Europeiska rådet uppmanar alla dem som beslutar om eller har inflytande över ekonomisk politik och sysselsättningspolitik att bidra till en ökad sysselsättning på grundval av en stark och icke-inflatorisk tillväxt och respekterar samtidigt deras oberoende och självbestämmanderätt inom deras egna ansvarsområden. I en makroekonomisk dialog grundad på ömsesidigt förtroende bör information och åsikter utbytas på ett lämpligt sätt när det gäller frågan om hur den makroekonomiska politiken skall utformas för att öka och fullt ut utnyttja potentialen för tillväxt och sysselsättning.
6. Europeiska rådet anser det nödvändigt att utöver Luxemburg- och Cardiffprocessen inrätta en fast makroekonomisk dialog (Kölnprocessen) inom ramen för Ekofin-rådet i samarbete med rådet (arbetsmarknadsfrågor och sociala frågor) och med deltagande av företrädare för båda rådskonstellationerna, kommissionen, Europeiska centralbanken och arbetsmarknadens parter. Denna dialog bör äga rum och förberedas på teknisk nivå så som beskrivs i ordförandeskapets rapport om den europeiska sysselsättningspakten.
7. Europeiska rådet välkomnar uttalandet från den europeiska arbetsmarknadens parter om den europeiska sysselsättningspakten. Europeiska rådet välkomnar även beredvilligheten hos arbetsmarknadens parter och hos monetära myndigheter att delta i den makroekonomiska dialogen.

RAPPORT TILL EUROPEISKA RÅDET OM EUROPEISKA SYSSELSÄTTNINGSPAKTEN

Närmare samarbete för att främja sysselsättning och intensifiera ekonomiska reformer i Europa

I. Inledning

Ökad sysselsättning är Europas viktigaste prioritering. Utan en hög sysselsättningsnivå finns det i det långa loppet ingen social rättvisa eller sammanhållning. För att varaktigt kunna förbättra sysselsättningssituationen i gemenskapen måste vi skapa förutsättningar för en stark, fortlöpande och icke-inflatorisk tillväxt. När hindren för tillväxt avskaffas innebär det samtidigt att hindren för sysselsättning avskaffas. Införandet av euron skapar en potential för ökad välfärd och större tillväxt. Denna potential måste utnyttjas.

Genom Luxemburgprocessen har Europeiska unionen gjort kampen mot arbetslösheten till en gemensam uppgift. Våra förnyade ansträngningar börjar nu bära frukt. Sysselsättningsläget i Europeiska gemenskapen har förbättrats avsevärt till följd av ökad tillväxt under 1998, och arbetslösheten har avtagit. Genomsnittligt över året uppgick dock andelen arbetslösa fortfarande till 10 % av den ekonomiskt aktiva befolkningen. Vi får därför inte tillåta en avmattning i våra gemensamma ansträngningar, utan måste i stället intensifiera dem genom en övergripande strategi för att stödja en stark intern tillväxt. Europeiska sysselsättningspaktens mål är att jämna vägen för en minskning av arbetslösheten och för en hållbar sysselsättningsskapande tillväxt genom en tillväxttakt som ligger väsentligt över ökningarna i arbetsproduktivitet och tillgången på arbetskraft.

Som Europeiska rådet noterade vid sitt möte i Wien måste en politik för ökad sysselsättning ingå i en övergripande strategi. Denna strategi omfattar en makroekonomisk politik som är inriktad på tillväxt och stabilitet, vidareutveckling och genomförande av riktlinjerna för sysselsättningen samt beslutsamma strukturella reformer för att främja effektivitet och konkurrenskraft. Europeiska rådet i Köln bör enas om en strategi som svarar mot dessa mål och övertygar alla som har ansvar för ekonomisk politik om vikten av att delta i Europeiska sysselsättningspakten.

II. Strategin

Den europeiska sysselsättningspakten skall bidra till att en hög sysselsättningsnivå uppnås i hela Europa samtidigt som prisstabiliteten bibehålls. Detta innebär översyn av såväl principer som enskilda åtgärder för att avgöra om de bidrar till att sysselsättningstillfällen kan skapas eller att säkra de befintliga sysselsättningstillfällena. Utöver detta måste det finnas ett effektivt samspel mellan sysselsättningsstrategier på nationell nivå och på gemenskapsnivå. Uppgiften att skapa förutsättningar för ökad sysselsättning och tillväxt, vilken i första hand åligger medlemsstaterna, måste bygga på en struktur- och nivåpolitisk strategi. På detta sätt kan den ram för ökad ekonomisk dynamik som inrättats genom den europeiska ekonomiska och monetära unionen utnyttjas på bästa sätt. Detta måste beaktas när gemenskapens strategier och åtgärder beslutas och genomförs. Det stöd som ges genom strukturfonden och sammanhållningsfonden, som har reformerats inom ramen för Agenda 2000, måste särskilt stödja det sysselsättningsskapande arbetet. Kommissionens meddelande enligt artikel 127 i EG-fördraget, ändrat genom Amsterdamfördraget, innehåller viktiga uttalanden om detta. Kommissionens rapport "Europa som en ekonomisk enhet" kan som ett viktigt arbetsdokument också bidra till den europeiska sysselsättningspakten.

Den europeiska sysselsättningspakten måste beakta följande tre mål för att främja en stark icke-inflationistisk och sysselsättningsskapande tillväxt:

- Ömsesidigt stödjande samspel i så hög grad som möjligt mellan löneutveckling, skattepolitik och penningpolitik.
- Vidareutveckling av och ännu bättre genomförande av den samordnade sysselsättningsstrategin inom ramen för Luxemburgprocessen.
- En förstärkning av de strukturella reformerna för att förbättra varu-, tjänste- och kapitalmarknadernas konkurrenskraft och funktion i enlighet med Cardiffprocessen.

Vart och ett av dessa tre politikområden har betydelse för en enhetlig, hållbar och framgångsrik sysselsättningsstrategi som vi måste arbeta på tillsammans med parterna på arbetsmarknaden. Verksamhetsområdena kompletterar och stärker varandra, men inget av dem kan ersätta något av de bäge andra.

För det första är det viktigt att den befintliga produktions- och sysselsättningspotentialen används på bästa möjliga sätt. Samtidigt är det nödvändigt att nå en hög investeringsgrad för att möjliggöra högre tillväxttal och flera sysselsättningstillfällen genom utvidgad produktionskapacitet. För detta krävs ett fullt utnyttjande av den sysselsättningspotential som ligger i att andelen kvinnor på arbetsmarknaden ökas och okvalificerad arbetskraft medräknas samt i en makro- och mikroekonomisk miljö där ytterligare investeringar i real- och humankapital lönar sig.

För det andra måste vi arbeta tillsammans för att genomföra lämpliga arbetsmarknads- och yrkesutbildningsstrategier, så att efterfrågan på arbetskraft i möjligaste mån överensstämmer med tillgången.

För det tredje bidrar såväl kraftfull innovation som forskning, yrkesutbildning, vidareutbildning och modern infrastruktur, strukturella reformer och en ekonomisk miljö som är gynnsam för innovativa företag till att en hög sysselsättningsgrad med stort mervärde uppnås.

Det gäller alltså att införa en kombination av makroekonomiska åtgärder som är inriktade på tillväxt och sysselsättning, samtidigt som prisstabiliteten bibehålls, och till främjande av innovation och produktivitet genom strukturella reformer av varu-, tjänste- och arbetsmarknaderna.

Särskilt genom införandet av en gemensam valuta och en gemensam penningpolitik, har ett nytt samspel mellan den nationella nivån och EU-nivån skapats. Syftet med den europeiska sysselsättningspakten är att säkerställa en ständig samverkan mellan dessa nivåer för att öka sysselsättningen samtidigt som prisstabiliteten bibehålls, och att koppla samman en strategi för makroekonomiskt samarbete, inklusive en makroekonomisk dialog (Kölnprocessen), med den samordnade sysselsättningsstrategin och ekonomiska reformer (Luxemburg- och Cardiffprocesserna). Samtidigt har den gemensamma valutan ökat Europas ansvar och betydelse i världsekonomin. Europa måste fortsätta sina ansträngningar att uppnå ett öppet system för handel och ekonomi och måste förbli konkurrenskraftigt på internationell nivå.

De nödvändiga instrumenten och förfarandena måste användas i så stor omfattning som möjligt för genomförandet av den europeiska sysselsättningspakten. På så sätt kan man säkerställa att insatserna på nationell nivå och gemenskapsnivå kopplas ihop och även stämmer överens med behandlingen av motsvarande frågor i ett vidare internationellt sammanhang. Värdefulla erfarenheter har redan vunnits från Luxemburgprocessen och Cardiffprocessen. Dessa processer måste drivas vidare och förstärkas så att strukturella hinder för tillväxt och sysselsättning undanröjs i hela gemenskapen.

Det är emellertid lika viktigt att förutsättningarna för ett smidigt växelspel mellan de makroekonomiska instrumenten förbättras genom utökat utbyte av information och synpunkter mellan de berörda aktörerna på den ekonomiska politikens område. Här måste samarbetet för ökad tillväxt och sysselsättning i Europa intensifieras

utan att äventyra vare sig Europeiska centralbankens eller de nationella centralbankernas oberoende, och utan att ifrågasätta självständigheten för arbetsmarknadens parter vid kollektiva förhandlingar men så att de olika systemen för lönebildning beaktas, för vilket ansvaret ligger på olika nivåer, stabilitets- och tillväxtpakten uppfylls och subsidiaritetsprincipen iakttas.

III. De enskilda politikområdena

1. Strategi för makroekonomiskt samarbete – Kölnprocessen

För att en stark sysselsättningstillväxt skall kunna uppnås samtidigt som prisstabiliteten bibehålls är det ytterst viktigt att de makroekonomiska instrumenten interagerar smidigt. En sådan kombinerad strategi utgör en viktig grund för investeringar som skapar sysselsättningstillfällen. Besluten fattas självständigt inom de makroekonomiska politikområdena, men de påverkar varandra.

För att kunna uppnå en verksam och balanserad strategi är det viktigt att de olika områdena organiseras på följande sätt:

Det behövs en skattepolitik som innebär att stabilitetspaktens mål iakttas vilket innebär att budgetarna skall bringas ordentligt nära balans eller i överskott på medellång sikt. Dessutom bör också de offentliga budgetarna omstruktureras mot ökade investeringar och inriktas på att möta kommande utmaningar, som den åldrande befolkningen. Samtidigt är det viktigt att ta hänsyn till den makroekonomiska utvecklingen.

Lönerna måste hållas på en hållbar nivå med löneutvecklingar som ligger i linje med prisstabilitet och skapandet av sysselsättning.

Penningpolitikens främsta mål är att upprätthålla prisstabiliteten. För att nå detta mål är det av avgörande betydelse att penningpolitiken får stöd av en skatte- och lönepolitik av den typ som beskrivs ovan. Penningpolitiken stöder, så långt det är möjligt utan att prisstabilitetsmålet äventyras, den allmänna ekonomiska politiken i gemenskapen för att bidra till en hållbar och icke-inflationsdrivande tillväxt och en hög sysselsättningsnivå.

De allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken är det centrala instrumentet för samordning av den ekonomiska politiken inom EU. Riktlinjerna kan utgöra en lämplig ram för en beskrivning av hur samspelet mellan de makroekonomiska beslutsfattarna i Europa kan förbättras så att det främjar tillväxten och sysselsättningen. I euro-området bidrar också den dialog som äger rum inom Euro 11-gruppen till att uppnå en avvägd kombination av politiska åtgärder. I ett vidare internationellt perspektiv kan frågor om en fast sysselsättningsstrategi och dess globala ekonomiska samband bland annat diskuteras i G7-gruppen (G7), och i anslutning till detta på ekonomiska toppmöten.

Ett framgångsrikt genomförande av en konsekvent strategi underlättas av en fruktbar makroekonomisk dialog mellan arbetsmarknadens parter, finans- och sysselsättningspolitik samt penningpolitik inom befintliga institutioner. Under denna dialog kan de diskutera utgångsläget och framtidsutsikterna på grundval av statistiska uppgifter och analyser som tas fram av ett oberoende forum, och utbyta idéer om hur, samtidigt som de upprätthåller sina skyldigheter och bevarar sitt oberoende, de tror att en strategi kan skapas som främjar tillväxt och sysselsättning under förutsättning att prisstabilitet råder. Det är en central beståndsdel i den europeiska sysselsättningspakten att en sådan dialog upprättas på fast grund och att den verkligen fungerar. I denna bemärkelse bör den europeiska sysselsättningspakten betraktas som en ständigt pågående process.

När det gäller genomförande av den makroekonomiska dialogen; se avsnitt IV.

2. Luxemburgprocessens samordnade sysselsättningsstrategi

Samordningen av medlemsstaternas sysselsättningsstrategier inom ramen för riktlinjerna för sysselsättningen och de nationella handlingsplanerna, inklusive stödåtgärder och kompletterande åtgärder vad avser yrkesutbildning, utgör ett viktigt bidrag till ökad sysselsättning. Att förbättra anställbarheten, att utveckla företagandena, att uppmuntra näringslivets och de anställdas förmåga till anpassning samt att förbättra strategierna för lika möjligheter för kvinnor och män utgör de fyra pelarna i denna strategi.

Förebyggande strategier bidrar, i motsats till rent passiva åtgärder, till att förbättra arbetsmarknadernas funktion och arbetskraftens anställbarhet. Som ett led i Europeiska sysselsättningspakten bör därför det livslånga lärandet byggas ut genom fortsatt utveckling av skicklighet och kompetens i arbetslivet, investeringar i arbetskraftens kompetens bör främjas, inbegripet genom Europeiska socialfonden, och ungdomsarbetslösheten bör förebyggas och minskas. Informationssamhällets snabba utveckling och tjänstesektorns fortsatta tillväxt kräver att särskilda åtgärder vidtas för att förbättra arbetskraftens kompetens. Lågutbildade grupper kräver särskild uppmärksamhet på utbildningsområdet.

När riktlinjerna för sysselsättningen genomförs och de nationella handlingsplanerna läggs fram och utvärderas i den gemensamma rapporten om sysselsättningen, kommer fastställande och utbyte av goda exempel att få en framträdande plats. När så är lämpligt, kan kompletterande kontrollerbara kvantitativa mål anges i de nationella handlingsplanerna. För att en utvärdering skall vara meningsfull, måste även lämpliga indikatorer anges. Alla möjligheter att skapa nya jobb genom utveckling av arbetsorganisationen och kortare arbetstider bör undersökas inom ramen för den samordnade sysselsättningsstrategin.

Särskild betydelse i samband med en konsekvent sysselsättningsstrategi har översynen av skattesystemen och de sociala bidragssystemen, för att minska arbetskostnaderna. Dels är det viktigt att undersöka särskilt hur bördan när det gäller lågkvalificerat och lågavlönat arbete kan begränsas, dels bör pensionsbestämmelserna – med tanke på den åldrande befolkningen – grunda sig på ansvar inför kommande generationer.

Ungdomsarbetslösheten, som uppgår till ungefär 20 %, är mer än dubbelt så hög som arbetslösheten generellt. Ytterligare ansträngningar för att minska ungdomsarbetslösheten är absolut nödvändiga. Det tyska ordförandeskapet har därför lagt fram memorandumet "Ungdomarna i Europa – vår framtid", för att förbättra sysselsättningsutsikterna för ungdomar i Europa. Detta memorandum är avsett att bidra till att hitta ett bästa tillvägagångssätt, förbättra tillgången på arbete, på gränsöverskridande yrkesutbildningsprogram, praktisk yrkesutbildning och grundläggande yrkesutbildning samt att vidta ytterligare åtgärder för att skapa praktikplatser. Ungdomar bör kunna förbereda sig bättre för den alltmer integrerade arbetsmarknaden i Europa. Man måste också undersöka hur vi skall främja utvecklingen av nya tjänster och nya arbetstillfällen, särskilt för de unga.

Dessutom skall tonvikten enligt den europeiska sysselsättningspakten läggas på sådana åtgärder som bidrar till att långtidsarbetslöshet undviks och som medger mer flexibla arrangemang för äldre arbetstagares deltagande på arbetsmarknaden. Detta omfattar förbättring av informations- och förmedlingsverksamheten inom den europeiska arbetskraftsförvaltningen.

Målet att aktivt och förebyggande främja sysselsättning innefattar funktionshindrade. I en resolution har rådet noterat kommissionens avsikt att inom ramen för en konsekvent övergripande politik lägga fram ett förslag till ett rättsligt instrument som omfattar lika möjligheter på arbetsmarknaden för människor med funktionshinder.

För att förbättra sysselsättningen i Europa är det viktigt att säkerställa att konkurrenskraft, flexibla anställningsformer och socialt skydd för de anställda harmonierar med varandra. Det är därför önskvärt att vidare utveckla en stomme av minimistandarder beträffande det sociala grundskyddet, i enlighet med bestämmelserna i EG-fördraget om förbättrade levnads- och arbetsvillkor.

Genom sina avtal om föräldraledighet, deltidsarbete och slutligen om tidsbegränsade anställningskontrakt har arbetsmarknadens parter lämnat bidrag som rådet redan har genomfört eller avser att genomföra genom direktiv. Arbetsmarknadens parter bör fortsätta i denna riktning och därvid ta full hänsyn till nya regleringars inverkan på skapandet av nya arbetstillfällen och på sysselsättningen.

Parterna på arbetsmarknaden på såväl gemenskapsnivå som nationell nivå spelar en viktig roll för vidareutvecklingen och genomförandet av sysselsättningsriktlinjerna. Den ombildade Ständiga kommittén för sysselsättning utgör ett lämpligt forum för samarbete mellan rådet, kommissionen och parterna på arbetsmarknaden. Liksom rådet (arbetsmarknadsfrågor och sociala frågor) bör även kommittén för sysselsättnings- och arbetsmarknadsfrågor ha ett nära samarbete med parterna på arbetsmarknaden.

3. Ekonomiska reformer – Cardiffprocessen

En varaktig ökning av sysselsättningen kräver en hållbar tillväxt. För att fullt ut kunna utnyttja tillväxtpotentialen måste den förbättrade makroekonomiska dialogen och den samordnade sysselsättningsstrategi som påbörjades som en del av Luxemburgprocessen kompletteras med ekonomiska reformer av det slag som startades genom Cardiffprocessen. Syftet med dessa reformer är att förbättra konkurrenskraften och funktionen hos marknaderna för varor, tjänster och kapital. De beskrivs i de nationella rapporterna om strukturella reformer och behandlas i kommissionens rapporter Cardiff I och Cardiff II, som grundar sig på medlemsstaternas bidrag och intensiva arbete inom Kommittén för ekonomisk politik och i den övergripande arbetsgruppen för den inre marknaden. Det gäller att ytterligare utveckla och fördjupa den inre marknaden i Europa och att åstadkomma reformer som i största möjliga utsträckning leder till sysselsättning och tillväxt.

I slutsatserna från rådet (inre marknaden) av den 25 februari 1999 påpekas det konkreta behovet av åtgärder för att ytterligare förbättra konkurrensklimatet i Europa, eliminera återstående hinder för handel mellan medlemsstaterna, för att öka produktiviteten i tjänstesektorn, turism inbegripet, och för att göra den ekonomiska miljön för små och medelstora företag mera gynnsam för tillväxt och sysselsättning. Här är det särskilt viktigt med effektiva marknader för varor och tjänster liksom effektiva kapitalmarknader och en lämplig tillgång på riskkapital, en effektiv konkurrenspolitik och ytterligare minskning av statligt stöd som leder till oönskade konkurrensstörningar.

Det är nödvändigt att göra flitigt bruk av rapporterna om strukturella reformer inom Cardiffprocessen för att fastställa bästa tillvägagångssätt och tillämpa dem när det är möjligt och sannolikt leder till framgång. Kraftfulla insatser måste fortsättningsvis göras systematiskt på nationell och europeisk nivå för att avskaffa överflödiga regleringar för att minimera trycket på sysselsättningsintensiva små företag och för att underlätta nyföretagande.

Utvecklingen av informationssamhället bör aktivt stödjas i Europa. Detta medför till exempel ökad användning av datorer i skolorna och en snabbare spridning av informationsteknik bland småföretag. Samtidigt som subsidiaritetsprincipen respekteras, bör ett gemenskapsinitiativ för informationssamhället säkerställa att sysselsättningspotentialen på detta område utnyttjas i så stor utsträckning som möjligt. Utvecklingen av den elektroniska handeln får inte hindras av onödiga byråkratiska regler. De nationella insatserna för att utnyttja den potential som erbjuds av informations- och kommunikationstekniken måste fördubblas, särskilt genom förbättrade utbildningsmöjligheter från grundläggande kunskap till ett livslångt lärande.

Den europeiska infrastrukturen skall ytterligare förbättras genom transeuropeiska nät – i synnerhet prioriterade projekt på transportområdet och utveckling av projekt på området telekommunikations- och informationsteknik för att främja innovation och konkurrens – samt genom bistånd från Europeiska investeringsbanken. Dessutom måste man förstärka innovationspotentialen för att reagera på ett bättre sätt på förändringsprocesser inom industrin genom ökade forskningsinsatser.

VI. Genomförande av den makroekonomiska dialogen – Kölnprocessen

Genom den europeiska sysselsättningspakten kombineras den makroekonomiska strategin, Luxemburgprocessens sysselsättningsstrategi och Cardiffprocessens ekonomiska reformer till en triad inom den ekonomiska politiken.

Både Luxemburgprocessen och Cardiffprocessen jämte utarbetandet av de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken genomförs av etablerade institutioner och på grundval av etablerade förfaranden. Inom denna ram kan nya prioriteringar göras för den europeiska sysselsättningspakten.

I motsats till detta krävs det en makroekonomisk dialog för att förbättra samspelet mellan löneutveckling, skattepolitik och penningpolitik till förmån för tillväxt och sysselsättning för att intensifiera insatserna inom de etablerade institutionella ramarna. Två uppgifter framstår som särskilt viktiga:

För det första måste vi göra en djupanalys av den makroekonomiska utvecklingen och de makroekonomiska utsikterna så att dialogen, med hjälp av omfattande information, kan bli så effektiv som möjligt.

För det andra måste vi hitta ett lämpligt forum där arbetsmarknadens parter, rådets företrädare och personer som utformar den ekonomiska politiken, under medverkan av kommissionen och med bibehållande av vars och ens ansvarsområden och oberoende, kan utbyta idéer om hur man kan skapa en strategi som främjar tillväxt och sysselsättning och garanterar prisstabiliteten.

Ett tillvägagångssätt i två etapper håller på att antas för den makroekonomiska dialogen, varvid man bör hålla i minnet att antalet deltagare skall vara sådant att de olika forumen fungerar effektivt:

Aktuella utvecklingstendenser och förutsättningar för en strategi som fungerar smidigt skall först diskuteras på teknisk nivå. I detta syfte kommer en arbetsgrupp att inrättas inom ramen för kommittén för ekonomisk politik, i samarbete med kommittén för sysselsättnings- och arbetsmarknadsfrågor med företrädare för båda kommittéerna (inbegripet Europeiska centralbanken) för kommissionen och företrädare för den makroekonomiska gruppen inom den sociala dialogen. För att säkerställa att mötena förbereds på ett tillfredsställande sätt på politisk nivå, skall det första mötet äga rum innan kommissionen antar sin rekommendation om allmänna riktlinjer för den ekonomiska politiken och det andra mötet efter det att kommissionen har lagt fram sin höstprognos och sin årliga ekonomiska rapport.

På grundval av detta kommer ett förtroendeskapande och konfidentiellt utbyte av idéer att äga rum mellan beslutsfattarna på politisk nivå. Två gånger om året kommer därför möten att hållas inom ramen för Ekofin-rådet i samarbete med rådet (arbetsmarknadsfrågor och sociala frågor) med företrädare för de båda rådskonstellationerna, för kommissionen, för Europeiska centralbanken och för arbetsmarknadens parter. Det första mötet bör äga rum innan Ekofin-rådet utarbetar sitt utkast till allmänna riktlinjer för den ekonomiska politiken och det andra innan Europeiska rådet antar sina slutsatser om riktlinjerna för sysselsättningen, till exempel vid jumborådet.

EUROPEISKA UNIONENS GEMENSAMMA STRATEGI GENTEMOT RYSSLAND
av den 4 juni 1999

EUROPEISKA RÅDET HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 13 i detta, och

av följande skäl:

Rådet erinrar om att partnerskaps- och samarbetsavtalet mellan Europeiska gemenskaperna, deras medlemsstater och Ryska federationen trädde i kraft den 1 december 1997.

RÅDET HAR ANTAGIT FÖLJANDE GEMENSAMMA STRATEGI.

DEL I

EU:s MÅL FÖR PARTNERSKAPET MED RYSSLAND

Ett stabilt, demokratiskt och välmående Ryssland, med en fast förankring i ett enat Europa utan nya skiljelinjer, är av avgörande betydelse för en varaktig fred på kontinenten. De problem som berör hela kontinenten kan endast lösas genom ett allt närmare samarbete mellan Ryssland och Europeiska unionen. Europeiska unionen välkomnar att Ryssland har återvänt till sin rättmätiga plats i den europeiska kretsen i en anda av vänskap, samarbete, och sammanjämkning av olika intressen samt på grundval av de grundläggande gemensamma värderingar som är förankrade i den europeiska civilisationen.

Europeiska unionen har klara strategiska mål såsom

- en stabil, öppen och pluralistisk demokrati i Ryssland som styrs av rättsstatsprincipen och som ligger till grund för en blomstrande marknadsekonomi som gynnar både hela det ryska folket och Europeiska unionen,
- upprätthållandet av stabiliteten i Europa och främjandet av den globala säkerheten för att genom stärkt samarbete med Ryssland möta de gemensamma utmaningarna på kontinenten.

Unionen fortsätter att vara fast besluten att samarbeta med Ryssland på federal, regional och lokal nivå och att stödja en framgångsrik politisk och ekonomisk omdaning av Ryssland. Unionen och dess medlemsstater erbjuder sig att dela med sig av sina olika erfarenheter när det gäller att bygga upp moderna politiska, ekonomiska, sociala och administrativa strukturer och inser helt och hållet att huvudansvaret för Rysslands framtid ligger hos landet självt.

Europeiska rådet antar därför denna gemensamma strategi för att i början av ett nytt sekel stärka det strategiska partnerskapet mellan unionen och Ryssland. Europeiska rådet inser att Rysslands framtid är av avgörande betydelse för kontinentens framtid och av strategiskt intresse för Europeiska unionen. Erbjudandet om att stärka detta förhållande, som bygger på gemensamma demokratiska värderingar, kommer att hjälpa Ryssland att hävda sin europeiska identitet och ge nya möjligheter för alla kontinentens folk. Utvidgningen av unionen kommer att ytterligare bidra till dessa förmåner och möjligheter.

I denna gemensamma strategi fastställs de mål och de medel som unionen skall använda när det gäller att föra partnerskapet vidare. Kärnan i förhållandet mellan unionen och Ryssland förblir partnerskaps- och samarbetsavtalet, vars syfte är att främja Rysslands integrering med ett mer vittomfattande samarbetsområde i Europa och att skapa de nödvändiga förutsättningarna för ett framtida inrättande av ett frihandelsområde som omfattar Europeiska gemenskapen och Ryssland. Europeiska unionen och dess medlemsstater kommer, för sin del, att utveckla samordningen, konsekvensen och komplementariteten när det gäller alla sidor av sin politik gentemot Ryssland. EU, gemenskapen och dess medlemsstater kommer även att samarbeta med och inom regionala och andra organisationer och med likasinnade partner för att nå målen för denna gemensamma strategi. Medlemsstaternas ståndpunkter i alla relevanta forum kommer att vara i linje med denna gemensamma strategi. Europeiska rådet uppmanar Ryssland att på grundval av denna gemensamma strategi samarbeta med unionen till bådas fördel.

HUVUDSAKLIGA MÅL

Europeiska rådet har fastställt följande huvudsakliga mål:

1. Konsolidering av demokratin, rättsstatsprincipen och offentliga institutioner i Ryssland

Inrättandet av effektiva och öppna offentliga institutioner är en av de väsentliga förutsättningarna för förtroendet för och en bred anslutning till demokratiska riktlinjer och en fungerande rättsstat. Detta utgör den nödvändiga basen för ekonomisk och social utveckling. Situationen i Ryssland kräver att dessa institutioner stärks genom lämpliga mekanismer och medel för att bli effektiva och ansvarstagande.

Unionen vill stödja Ryssland med att i enlighet med demokratiska principer befästa sina offentliga institutioner, särskilt de verkställande, lagstiftande och dömande organen samt polisväsendet. De institutioner som är av avgörande betydelse för en fungerande ekonomi utgör den andra delen av detta mål. Europeiska unionen kommer att fästa särskild vikt vid de regionala och lokala förvaltningarna inom ramen för deras befogenheter. I detta sammanhang är förbindelserna mellan de centrala, regionala och lokala myndigheterna av avgörande betydelse för federationens framtid.

Uppkomsten av ett civilt samhälle på alla områden är nödvändig för att befästa demokratin i Ryssland. Europeiska unionen önskar stödja denna process, särskilt genom att utveckla de direkta kontakterna mellan det civila samhällets aktörer i Ryssland och i unionen.

2. Integrering av Ryssland i ett europeiskt ekonomiskt och socialt samarbetsområde

Det ligger i både unionens och Rysslands intresse att ge Ryssland möjlighet att bli en del av ett gemensamt europeiskt ekonomiskt och socialt samarbetsområde. Unionen är redan Rysslands viktigaste handelspartner och Ryssland svarar självt för en betydande del av unionens energiförsörjning. Europeiska företag har också gjort omfattande investeringar i Ryssland.

I första hand måste en fungerande marknadsekonomi införas. Den nyligen uppkomna krisen i Ryssland har visat på behovet av att med kraft söka fullfölja detta mål. Det är uppenbarligen Rysslands ansvar att göra de största ansträngningarna inom ramen för ett omfattande och hållbart ekonomiskt program som godkänts av IMF. Detta program måste bland annat avse problemen med omstrukturering av företag, offentliga finanser, banksystemet och "corporate governance". Unionen är beredd att lämna stöd inom dessa ramar.

Unionen anser att rättsstatsprincipen utgör en förutsättning för utvecklingen av en marknadsekonomi som erbjuder alla medborgare i Ryssland möjligheter och förmåner. Rysslands utveckling och framtida välbefinnande beror i allra första hand på sund inrikespolitik och ekonomisk förvaltning, för vilka det är väsentligt att upprätta ett ramverk av rättvisa och genomblickbara lagar och förordningar och de institutioner som krävs. Förmågan att locka till sig inhemska och utländska investeringar, vilken kommer att förbättras väsentligt genom Rysslands tillträde till de internationella finansmarknaderna, spelar en avgörande roll för landets utveckling. Europeiska unionen kommer därför att stödja Ryssland när det gäller att utarbeta och anta den ekonomiska politik som är nödvändig för att stärka det förtroende som krävs för att öka inhemska och utländska investeringar och uppfylla internationella kreditgivares krav.

Europeiska unionen har engagerat sig för Rysslands integrering med den europeiska ekonomin och världsekonomin. I detta sammanhang kommer unionen att stödja Ryssland i dess bemödanden om att uppfylla kraven för medlemskap i WTO. Unionen kommer även att undersöka på vilka sätt man kan skapa de förutsättningar som krävs för att, utöver WTO-medlemskapet, möjliggöra ett framtida upprättande av ett frihandelsområde mellan EU och Ryssland. Den stegvisa tillnärmningen av lagstiftning och standarder mellan Ryssland och Europeiska unionen kommer enligt partnerskaps- och samarbetsavtalet att göra det lättare att skapa ett gemensamt ekonomiskt samarbetsområde.

Slutligen måste man vid införandet av marknadsekonomi ta hänsyn till de sociala aspekterna av omställningen och till det ryska folkets behov, särskilt till de mest utsatta människorna. Unionen är beredd att tillhandahålla expertis och att intensifiera kontakterna på detta område.

3. Samarbete för att stärka stabiliteten och säkerheten i och utanför Europa

Ryssland och unionen har strategiska intressen av och ett särskilt ansvar för att upprätthålla stabilitet och säkerhet i Europa och andra delar av världen.

Europeiska unionen anser att Ryssland är en väsentlig partner för att uppnå detta mål och är fast besluten att samarbeta med Ryssland. Den föreslår att det strategiska partnerskapet skall utvecklas inom ramen för en kontinuerlig dialog vad gäller politik och säkerhet som skall vara utformad för att sammanföra parternas intressen och gemensamt möta vissa av de utmaningar som den europeiska kontinenten ställs inför när det gäller säkerheten. En sådan dialog kommer att leda till bättre samråd i alla de relevanta forum i vilka såväl Ryssland som medlemsstaterna ingår, särskilt i FN och OSSE.

4. Gemensamma utmaningar på den europeiska kontinenten

Den geografiska närheten leder, i likhet med de fördjupade förbindelserna och de ökade kontakterna mellan unionen och Ryssland, till ett ökat ömsesidigt beroende på ett stort antal områden. Det är endast genom gemensamma åtgärder som det kommer att vara möjligt att finna lösningar på de utmaningar som i allt högre grad kommer att vara gemensamma för de båda parterna.

Det är ett gemensamt intresse för unionen och Ryssland att utveckla sin energipolitik för att förbättra användningen och förvaltningen av resurser och säkerhet i fråga om energiförsörjningen i Ryssland och Europa.

Kärnsäkerhet är av avgörande betydelse. Unionen är beredd att även fortsättningsvis tillhandahålla expertis och stöd på detta område.

Miljön är det ryska folkets och Europeiska unionens gemensamma egendom. En hållbar användning av naturresurser, hantering av kärnavfall och kampen mot luft- och vattenföroreningar, särskilt gränsöverskridande sådana, är i detta sammanhang prioriterade.

Ryssland och unionen har ett gemensamt intresse av att utöka sitt samarbete i kampen mot sådana gemensamma gissel som organiserad brottslighet, penningtvätt, människohandel och narkotikahandel. Kampen mot olaglig invandring är också av stor betydelse. Unionen föreslår att samarbetet på dessa områden utökas genom att skapa nödvändiga verktyg och samarbetsformer mellan behöriga organ och genom att utvidga utbytet av experter. Den är även beredd att erbjuda sin expertis, särskilt när det gäller att utveckla lagstiftningen och de behöriga institutionerna.

Det regionala samarbetet, särskilt inom ramen för redan befintliga regionala organisationer, är av stor nytta för upprättandet av praktiskt samarbete som kan ge lokala lösningar på dessa utmaningar.

INSTRUMENT OCH METODER

1. Allmänna bestämmelser

Denna gemensamma strategi skall genomföras i enlighet med tillämpliga förfaranden i fördragen. Europeiska rådet uppmanar rådet och kommissionen att i enlighet med de ansvarsområden som anges i artiklarna 3 och 13 i FEU säkerställa att unionens åtgärder för att genomföra denna gemensamma strategi är enhetliga, konsekventa och effektiva.

Europeiska unionen kommer att arbeta för att nå målen i denna gemensamma strategi genom att på lämpligt sätt använda alla relevanta instrument och medel som står till unionens, gemenskapens och medlemsstaternas förfogande.

Rådets generalsekreterare, den höge representanten för GUSP, skall biträda rådet vid genomförandet av denna gemensamma strategi inom ramen för sina skyldigheter enligt fördragen. Kommissionen skall delta fullt ut i enlighet med artiklarna 18 och 27 i FEU.

2. Rådet, kommissionen och medlemsstaterna

Europeiska rådet uppmanar rådet, kommissionen och medlemsstaterna att,

- i enlighet med sina befogenheter och möjligheter, se över befintliga åtgärder, program, instrument och politik för att säkerställa att dessa stämmer överens med denna strategi och att, när det förekommer inkonsekvenser, göra de nödvändiga anpassningarna vid första möjliga tidpunkt för översyn,
- fullt ut och på lämpligt sätt använda befintliga instrument och medel, särskilt partnerskaps- och samarbetsavtalet och alla relevanta instrument som EU och medlemsstaterna förfogar över samt medlemsstaternas program och att i detta syfte utveckla och regelbundet uppdatera en vägledande förteckning över de resurser som unionen, gemenskapen och medlemsstaterna förfogar över för att genomföra denna gemensamma strategi.

3. Samordning

Medlemsstaterna skall göra ytterligare ansträngningar för att samordna sina insatser i förhållande till Ryssland, bland annat i regionala och internationella organisationer såsom Europarådet, FN, OSSE och internationella finansiella institutioner och genom samordning med gemenskapen där den har behörighet.

Samordningen mellan medlemsstaterna och kommissionen måste även konsolideras, till exempel genom regelbundet samråd mellan deras respektive företrädare i Ryssland.

Rådet, kommissionen och medlemsstaterna skall arbeta för ett mer effektivt samarbete med regionala och internationella organisationer och skall försöka att nå målen för strategin tillsammans med likasinnade partner.

Europeiska unionen kommer att uppmana kandidatländerna att ansluta sig till verksamheten inom ramen för denna gemensamma strategi.

4. Genomförande och översyn

Europeiska rådet anmodar rådet att

- säkerställa att varje tillträdande ordförandeskap inom ramen för sitt allmänna program förelägger rådet en arbetsplan för att genomföra denna gemensamma strategi som grundas på verksamhetsområdena i del II och som på lämpligt sätt tar hänsyn till de särskilda initiativen i del III,
- granska och utvärdera unionens verksamhet enligt denna strategi och att minst en gång om året rapportera till Europeiska rådet om de framsteg som görs för att uppnå dess mål,
- granska situationen i Ryssland och läget när det gäller Rysslands samarbete vid genomförandet av denna strategi bland annat genom periodiskt återkommande rapporter från delegationscheferna och göra en bedömning i sin rapport till Europeiska rådet,
- vid behov förelägga Europeiska rådet rekommendationer om ändringar i delarna II och III i denna strategi.

Kommissionen kommer att medverka i ovanstående uppgifter inom ramen för sin behörighet.

5. Samarbete med Ryssland

Europeiska unionen och dess medlemsstater kommer att ha ett nära samarbete med Ryssland för att genomföra denna gemensamma strategi särskilt genom partnerskaps- och samarbetsavtalet och dess institutioner.

6. Särskilda initiativ

Unionen skall genomföra de särskilda initiativ som anges i del III i denna gemensamma strategi och som grundas på de verksamhetsområden som fastställs i del II. Dessa initiativ skall justeras när så är nödvändigt och de utesluter inte eventuella nya initiativ under den tid som denna gemensamma strategi gäller. Rådet, kommissionen och medlemsstaterna skall i enlighet med sin behörighet och sin förmåga ge sitt stöd till och arbeta för att dessa särskilda initiativ slutförs.

DEL II

VERKSAMHETSOMRÅDEN

Europeiska unionen skall rikta in sig på följande verksamhetsområden vid genomförandet av denna gemensamma strategi:

1. Konsolidering av demokratin, rättsstatsprincipen och de offentliga institutionerna i Ryssland

För att stärka demokratin, institutionsbyggandet och rättsstatsprincipen i Ryssland, vilket är en förutsättning för att en marknadsekonomi skall utvecklas, kommer unionen att göra insatser för att:

a) Stärka rättsstatsprincipen och de offentliga institutionerna

- genom att stödja och uppmuntra nödvändiga institutionella reformer i riktning mot en modern och effektiv förvaltning inom den verkställande, lagstiftande och dömande makten på federal, regional och lokal nivå i Ryssland, i synnerhet genom att utveckla kapaciteten hos ett oberoende domstolsväsende, en offentlig förvaltning och strukturer som är ansvariga för brottsbekämpning genom att främja kontakter mellan rättsliga myndigheter och brottsbekämpande organ i EU:s medlemsstater och Ryssland,
- genom att utarbeta utbildningsprogram för unga politiker och statstjänstemän,
- genom att, som svar på en rysk begäran, undersöka räckvidden av EU:s verksamhet i samarbete med internationella organisationer, till exempel OSSE, för att stödja ett effektivt genomförande av fria och rättvisa presidentval och val till duman år 1999 och 2000,
- genom att hjälpa Ryssland att fullgöra sina internationella åtaganden när det gäller de mänskliga rättigheterna, däribland åtagandena gentemot Europarådet, FN och OSSE, och främja gemensamma insatser för Ryssland från EU:s och Europarådets sida när det gäller rättsstatsprincipen och de mänskliga rättigheterna samt genom att bistå vid skyddet av de mänskliga rättigheterna, däribland kvinnors, barns och minoriteters rättigheter, och att utöka program för att främja dödsstraffets avskaffande.

b) Stärka det civila samhället

- genom att utöka kontakterna mellan politiker i Ryssland och i EU på federal, regional och lokal nivå, däribland politiska församlingar på alla nivåer,
- genom att främja ett ökat utbyte inom kultur och utbildning mellan Ryssland och EU samt mer djupgående kontakter mellan samhällena och därvid bygga på den långa tradition som utgörs av Rysslands delaktighet i den europeiska civilisationens framväxt, i synnerhet genom att se över och vid behov utöka stipendier och kontaktprogram för studerande,
- genom att stödja oberoende icke-statliga organisationer,
- genom att samarbeta med Ryssland för att stärka stödet för flyktingar och internt fördrivna personer i Ryssland,
- genom att bidra till massmediernas frihet,
- genom att främja lika möjligheter för kvinnor och män.

2. Rysslands integration med ett europeiskt ekonomiskt och socialt samarbetsområde

EU kommer att:

a) Konsolidera den ekonomiska reformprocessen i Ryssland

- genom att förstärka effekten av rådgivning i fråga om den ekonomiska politiken, bland annat genom en politisk dialog på hög nivå för att främja utvecklingen av en marknadsekonomi och fullt ut beakta de problem som nödvändiga strukturella förändringar kan ge upphov till under övergångsperioden,
- genom att vidta ytterligare åtgärder inom de behöriga organen för att samordna EU:s politik inom ramen för internationella finansiella institutioner,
- genom att hjälpa till att säkerställa och genomföra en öppen och stabil lagstiftnings- och föreskriftsmässig ram i Ryssland med syfte att främja den ekonomiska verksamheten och ökade inhemska och utländska investeringar,

- genom att främja inrättandet av den nödvändiga rättsliga och institutionella ramen för en hållbar skattepolitik (t.ex. taxering, räkenskaper och kontroll av utgifterna),
- genom att också främja trovärdiga reformer av banksektorn med rättvisa villkor för utländska banker och en effektiv givarsamordning med fullt deltagande från EU:s sida,
- genom att uppmuntra till ytterligare strukturella, ekonomiska och administrativa reformer, till exempel ytterligare privatiseringar, omstrukturering av företag samt tillväxten bland ryska små och medelstora företag,
- genom att hjälpa till med att göra de ryska industri-, jordbruks- och energisektorerna mer konkurrenskraftiga,
- genom att hjälpa till med att tillhandahålla grunden för en effektiv jordreform i Ryssland, vilken skall möjliggöra införande av privat egendom, samt tillhandahålla tekniskt bistånd till denna process (t.ex. genom ett fungerande fastighetsregister).

b) Stödja Rysslands integrering i ett större ekonomiskt samarbetsområde i Europa

- genom att främja en progressiv tillnärmning av lagstiftningen, särskilt när det gäller tullbestämmelser, standarder och certifiering, konkurrenspolitik samt miljön,
- genom att uppmuntra Rysslands vidare integrering med det multilaterala handelssystemet och stödja ryska ansträngningar att uppfylla kraven för anslutning till WTO, däribland reformering av lagstiftningen och institutionella reformer,
- genom att undersöka vilka förhållanden som kan göra det möjligt att i framtiden upprätta ett frihandelsområde mellan EU och Ryssland utöver Rysslands anslutning till WTO,
- genom att uppmuntra Ryssland att avskaffa hinder för handel och investeringar, särskilt genom att förbättra förfaranden och möjligheter för gränspassage och genom att, i enlighet med EU-bestämmelser och EU-förfaranden, behandla frågor som rör Rysslands tillträde till EU-marknaden,
- genom att mer konkret undersöka möjligheten till samarbete på områden där det finns vedertagen rysk sakkunskap (t.ex. vetenskap, luftfart, rymdforskning och energi),

- genom att främja partnerskap i syfte att stärka utvecklingen av ryska verksamheter på kulturens område även när det gäller förvaltning på konstens område,
- genom att förbättra samordningen och vid behov utöka befintliga europeiska program för att utbilda ryska chefer och företagare.

c) Lägga grunden för en social marknadsekonomi

- genom att främja en social dialog genom att stödja framväxten av moderna fackföreningar och arbetsgivarorganisationer,
- genom att uppmuntra till bättre anslutning till de viktigaste ILO-normerna,
- genom att sträva efter att säkerställa socialt skydd för alla Rysslands medborgare, särskilt för sårbara grupper, genom tekniskt bistånd till administrativa reformer av de ryska systemen för sociala förmåner och hälsovård.

3. Samarbete för att stärka stabiliteten och säkerheten i och utanför Europa

EU vill fördjupa och bredda samarbetet med Ryssland och finna gemensamma svar på de utmaningar som rör säkerheten i och utanför Europa när det gäller

a) att stärka den politiska dialogen

- genom att överväga olika sätt att förbättra kontinuiteten i den pågående politiska dialogen och göra den mer verkningsfull, till exempel genom den viktiga roll som rådets generalsekreterare, den höge representanten för GUSP, kommer att spela,
- genom att samarbeta med Ryssland för att utforma gemensamma utrikespolitiska initiativ till stöd för gemensamma utrikespolitiska mål,

b) Rysslands plats i den europeiska säkerhetsarkitekturen

- genom att ytterligare utveckla samarbetet med Ryssland i den nya europeiska säkerhetsarkitekturen inom ramen för OSSE, särskilt som en förberedelse av toppmötet i Istanbul,
- genom att fortsätta samarbetet med Ryssland vid utarbetandet av aspekter av den europeiska säkerhetsstadgan,

- genom att överväga att underlätta Rysslands deltagande när EU använder sig av VEU för uppdrag inom ramen för Petersberguppdragen,

c) förebyggande diplomati

- genom att öka samarbetet mellan EU och Ryssland för att bidra till konfliktförebyggande, krishantering och konfliktlösning, bland annat inom OSSE och FN,
- genom att främja vapenkontroll och nedrustning samt genomförande av befintliga avtal, stärka exportkontroller, förstärka exportkontrollen, hindra spridningen av massförstörelsevapen samt stödja kärnavapennedrustning och förstörelse av kemiska vapen.

4. Gemensamma utmaningar på den europeiska kontinenten

Europeiska unionen kommer särskilt att samarbeta med Ryssland när det gäller

a) energi och kärnsäkerhet

- genom att stärka det ryska åtagandet att reformera energisektorn, bland annat kärnsäkerhet och miljöskydd, till exempel genom att samarbeta med Ryssland för att förbättra energieffektivitet och genom att ge tekniskt bistånd till energihushållning i Ryssland, genom att förbättra säkerheten i de ryska kärnkraftverken och genom samarbete när det gäller kärnavfall och utbränt bränsle i nordvästra Ryssland,
- genom att uppmuntra till ryska åtaganden i fråga om kärnsäkerhet inom ramen för konventionen om kärnsäkerhet, genom överenskommelser om kärnsäkerhet och inom ramen för internationella initiativ och genom att hjälpa till att stärka den ryska regleringsmyndigheten för kärnsäkerhet (GAN),
- genom att främja Rysslands ratificering av Fördraget om europeiska energistadgan och fortsätta samrådet om en multilateral ram för transitering som kommer att främja samarbete mellan Ryssland och dess grannar när det gäller tillträde till det ryska pipeline-systemet,

b) miljö och hälsa

- genom att uppmuntra och stödja säker lagring av kärnavfall och kemiskt avfall samt säker hantering av utbränt bränsle, särskilt i nordvästra Ryssland,
- genom att stödja integreringen av miljöhänsyn i den ekonomiska reformen och genom att bistå i skapandet av effektiva system för att övervaka multilaterala miljöavtal och se till att de uppfylls samt stödja Rysslands insatser för att stärka genomdrivandet av nationell miljölagstiftning,

- genom att samarbeta med Ryssland, särskilt i områden som gränsar till den växande unionen, för att minska förorening av vatten och luft, förbättra miljöskyddet och samarbeta för att främja ett hållbart utnyttjande av naturresurserna, särskilt inom olika forum för regionalt samarbete,
 - genom att samarbeta med Ryssland för att förbättra skyddet mot smittsamma sjukdomar, däribland genom att stödja vaccineringsprogram,
 - genom att samarbeta även med att stärka sundhetskontroller,
- c) kamp mot organiserad brottslighet, penningtvätt, människo- och narkotikahandel samt samarbete i rättsliga frågor
- genom att stärka rättsstaten och erbjuda bistånd till utvecklingen av rättsordningen, bland annat genom att uppmuntra Ryssland att underteckna, ratificera och genomföra viktiga konventioner, särskilt rörande civilrättsligt och straffrättsligt samarbete,
 - genom att på grundval av befintliga gemensamma ståndpunkter för en lämplig dialog med Ryssland i samband med de pågående förhandlingarna om Förenta nationernas konvention om gränsöverskridande organiserad brottslighet,
 - genom att öka samarbetet och utbytet av sakkunniga mellan medlemsstaterna och Ryssland när det gäller bekämpande av organiserad brottslighet, samt när det gäller behandling och rehabilitering av narkotikamissbrukare och förebyggande av narkotikamissbruk. Det skall ske i samarbete med Europeiskt centrum för kontroll av narkotika och narkotikamissbruk,
 - genom att organisera seminarier om slag av och metoder för penningtvätt,
 - genom att utveckla Europols samarbete med behöriga ryska myndigheter enligt Europolkonventionen, framför allt för en effektivare kamp mot människo- och narkotikahandel och flyktingsmuggling,
 - genom att intensifiera samarbetet med medlemsstaternas sambandsmän i Moskva inom ramen för deras nationella lagar,
 - genom att utveckla samarbetsmekanismer för att bekämpa gränsöverskridande narkotikabrottslighet och engagera Ryssland i samrådsprocessen inom Dublingruppen,

- genom att genomföra informationskampanjer i samarbete med ryska organ för att förhindra människohandel,
 - genom att förbättra samarbetet när det gäller återtagande av egna medborgare, personer utan medborgarskap och medborgare i tredje land, bland annat genom att ingå ett återtagandeavtal, bekämpa olaglig invandring bland annat genom att fortsätta grund- och fortbildningen av personal vid gräns- och migrationsmyndigheter,
 - genom att intensifiera dialogen med Ryssland om anpassningen av Rysslands viseringspolitik till Europeiska unionen genom att införa viseringskrav som är förenliga med EG-bestämmelserna och resehandlingar som är tillräckligt svåra att förfälska,
 - genom att samverka med Ryssland för att införa sanktioner från Rysslands sida mot transportföretag som tillhandahåller transporter över gränserna för passagerare som saknar adekvata handlingar och för att införa straffrättsliga bestämmelser om bekämpning av olaglig invandring,
- d) regionalt och gränsöverskridande samarbete samt infrastruktur
- genom att arbeta effektivare med Ryssland inom de olika forumen för regionalt samarbete (CBSS, BSEC och Euro-arktiska Barentsrådet) och öka det gränsöverskridande samarbetet med intilliggande ryska områden (inklusive Kaliningrad), särskilt med tanke på EU:s utvidgning och även inom ramen för den nordliga dimensionen,
 - genom att öka samarbetet och det tekniska biståndet när det gäller gränskontroll och tull,
 - genom att arbeta för att koppla samman de ryska transportsystemen (väg och järnväg) med de transeuropeiska korridorerna och eftersträva ömsesidigt tillfredsställande sätt att behandla transportfrågor.

DEL III

SÄRSKILDA INITIATIV

Följande särskilda initiativ skall fullföljas utan att eventuella nya initiativ utesluts:

Politisk och säkerhetspolitisk dialog

Unionen kommer att överväga metoder för att förbättra kontinuiteten, flexibiliteten och innehållet i den pågående politiska dialog som inrättades genom partnerskaps- och samarbetsavtalet och att göra den mer verkningsfull och effektiv:

- Rådet kommer att undersöka möjligheterna att inrätta en permanent mekanism för en politisk och säkerhetspolitisk dialog mellan EU och Ryssland varvid hänsyn bör tas till den viktiga roll som rådets generalsekreterare, den höge representanten för GUSP, kommer att spela. Ett av målen kommer att vara att tillsammans med Ryssland utarbeta gemensamma utrikespolitiska initiativ när det gäller vissa tredje länder och regioner, konfliktförebyggande och krishantering, särskilt i Rysslands närområde, på Balkan och i Mellanöstern.
- Rådet kommer att överväga att utveckla en samrådsmekanism, utöver de nuvarande trojkasamtalen på expertnivå, med Ryssland och eventuellt med inbegripande av tredje länder, om frågor som gäller icke-spridning samt öka ansträngningarna, bland annat genom ökad samordning/gemensamma åtgärder med tredje länder som stöd till Rysslands förstöring av kemiska vapen.
- Dessutom kommer rådet att granska räckvidden för gemensamma åtgärder och gemensamma ståndpunkter när det gäller säker hantering av biologiskt och kemiskt material samt klyvbart material i Ryssland under IAEA-kontroll för det som inte längre anses nödvändigt ur försvarssynpunkt, framför allt på grundval av internationella konventioner. Särskild hänsyn kommer att tas till Internationella vetenskapliga och tekniska centrumet i Moskva.

Arbetet med dessa åtgärder kommer att påbörjas mot slutet av 1999.

Dialog om ekonomiska frågor

Den makro-ekonomiska situationen i Ryssland, erfarenheter av att bygga europeisk enighet, införandet av euron och utvidgningsprocessen förstärker betydelsen av särskilda samråd mellan unionen och Ryssland om ekonomiska frågor.

Unionen kommer att överväga att inleda en särskild dialog mellan EU och Ryssland på hög nivå för att stödja åtgärder som den ryska regeringen vidtar för att främja en varaktig ekonomisk återhämtning på grundval av ett övergripande ekonomiskt program som stöds av IMF och som leder till en fungerande marknadsekonomi. Unionen kommer också att överväga att tillhandahålla rådgivning på hög nivå i fråga om den ekonomiska politiken till den ryska regeringen med hjälp av framstående EU-experter.

Medlemsstaterna kommer vid behov att förstärka sin samordning i berörda internationella organisationer och forum.

En gemensam rapport från ordförandeskapet och kommissionen avseende dessa förslag bör förberedas av behöriga organ senast i slutet av 1999.

Handel och investeringar

Med beaktande av att nya multilaterala förhandlingar kommer att inledas inom WTO och att gemenskapen har lagt fram förslag om hur Ryssland kan fortsätta sina förhandlingar om anslutning till den organisationen bekräftar gemenskapen att den är beredd att fastställa och vid behov öka sitt befintliga stöd till Rysslands ansträngningar för att uppfylla kraven för anslutning till WTO snarast möjligt.

Dessutom kommer kommissionen att granska metoder för att fördjupa dialogen med Ryssland om investeringar inom ramen för partnerskaps- och samarbetsavtalet för att förbättra klimatet för handel och investeringar i Ryssland och underlätta handel och investeringar i båda riktningarna samt att rapportera till rådet senast i slutet av 1999.

Kamp mot organiserad brottslighet

Europeiska unionen och Ryssland har stort intresse av att inrätta ett varaktigt, effektivt samarbete inom området för rättsliga och inrikes frågor, inte minst som ett sätt att främja respekten för mänskliga rättigheter och iakttagandet av rättsstatsprincipen. I detta avseende är kampen mot organiserad brottslighet en självklar prioritering.

Därför föreslår Europeiska unionen en på gemensamma insatser med Ryssland inriktad handlingsplan för kampen mot organiserad brottslighet, som skall omfatta insatser mot korruption, penningtvätt, narkotika- och människohandel samt olaglig invandring. Unionen föreslår att bland annat följande områden skall omfattas:

- Hjälp med utbildning av befattningshavare inom domstolsväsendet och brottsbekämpande myndigheter, särskilt med tanke på metoder för utredning och ingripande.
- Utarbetande av den nödvändiga lagstiftningsmässiga, institutionella och rättsliga ramen för effektiv lagföring avseende organiserad brottslighet, särskilt såvitt avser penningtvätt, olagliga ekonomiska verksamheter och människohandel.
- Utarbetande av effektiva metoder för samarbete om bekämpning av gränsöverskridande narkotikabrottslighet.
- Utveckling av ett samarbete mellan Europol och behöriga ryska myndigheter enligt reglerna: Europolkonventionen.

Diskussioner med Ryssland inom ramen för partnerskaps- och samarbetsavtalet och en pågående dialog mellan de behöriga ryska organen och Europeiska unionens medlemsstaters sambandsmän i Moskva kommer att göra det möjligt att ingående analysera Rysslands behov på detta område. Därför kommer konferensen i december 1999 mellan EU och Ryssland om organiserad brottslighet att få särskild betydelse. Rådet kommer att få en rapport under första halvåret 2000.

Program för partnersamverkan

Det dubbla målet att konsolidera ryska offentliga institutioner och föra de civila samhällena närmare varandra medför ökade kontakter på alla nivåer mellan Ryssland och medlemsstaterna.

Därför önskar unionen utarbeta program för partnersamverkan med Ryssland för att

- stärka institutionerna i regionala och lokala administrationer,
- föra de civila samhällena närmare varandra: mellan bransch- och yrkesorganisationer och fackföreningar, universitet, icke-statliga organisationer och medier. Kommissionen kommer att undersöka möjligheten att starta gemenskapsprogram för detta ändamål (Tacis, Tempus och Democratie). Medlemsstaternas bilaterala instrument kommer också att användas. Medlemsstaterna och kommissionen kommer att samordna sina program. I detta sammanhang kan de komma att utnyttja unionens program för utbildning av ryska chefer.
- På grundval av en inventering av befintliga instrument (som kommissionen skall göra tillsammans med rådets generalsekretariat) och ett undersökningsuppdrag i Ryssland kommer kommissionen att rapportera till rådet senast i slutet av 1999 samt kommer därefter att lämna förslag till åtgärder.

Utbytesprogram för studerande och unga forskare

Unionen kommer att undersöka möjligheten att utarbeta EU-utbytesprogram för studerande som en integrerad del i deras studier och för unga forskare som arbetar på kontrakt vid Internationella vetenskapliga och tekniska centrumet. Detta kommer framför allt att innebära att

- kommissionen uppmanas att göra en översikt över befintliga gemenskaps- och medlemsstatsprogram,
- kommissionen också uppmanas att under första halvåret 2000 rapportera om metoder för att förbättra komplementariteten mellan befintliga europeiska program inom detta område samt om möjligheter och villkor för ett förbättrat gemenskapsutbytesprogram.

Upprättande av ett hållbart system för hälsovård och välfärd

Medlemsstaterna och kommissionen kommer att se över de program som är avsedda att i allmänhet främja ryska ansträngningar för att upprätta ett hållbart system för välfärd och socialt skydd i allmänhet och särskilt att stödja reformeringen av det offentliga hälso- och sjukvårdssystemet i Ryssland samt förbättra samordningen, effektiviteten och kompletteringen av sådana program så att kommissionen kan lämna en rapport senast i juni 2000.

Gränsöverskridande och regionalt samarbete

Unionen kommer att stödja stärkandet av gränsöverskridande och regionalt samarbete och kommer att förbereda en inventering av berörda EG- och medlemsstatsinstrument och -åtgärder med inriktning på EU-programmens ökande engagemang i ryska regioner av särskilt intresse för EU. I detta sammanhang kommer rådet och kommissionen att intensifiera förberedelserna av Helsingforskonferensen i november 1999 om EU:s nordliga dimension.

DEL IV

VARAKTIGHET

Denna gemensamma strategi skall från och med dagen för dess offentliggörande gälla under en inledande period av fyra år. Den kan förlängas, ses över och vid behov justeras av Europeiska rådet på rådets rekommendation.

OFFENTLIGGÖRANDE

Denna gemensamma strategi skall offentliggöras i Officiella tidningen.

Utfärdad i Köln

På Europeiska rådets vägnar
Ordförande

Europeiska rådets uttalande
om den gemensamma strategin avseende Ryssland

Rådet skall fatta beslut med kvalificerad majoritet när det beslutar om gemensamma åtgärder, antar gemensamma ståndpunkter eller fattar andra beslut inom ramen för avdelning V i Fördraget om Europeiska unionen (Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik) på grundval av den gemensamma strategin.

Rättsakter som antas utanför räckvidden för avdelning V i Fördraget om Europeiska unionen skall även i fortsättningen antas enligt de lämpliga beslutsförfaranden som finns i de relevanta bestämmelserna i fördragen, däribland Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen.

=====

**FÖRKLARING TILL EUROPEISKA RÅDET I KÖLN
OM STÄRKANDET AV DEN GEMENSAMMA EUROPEISKA SÄKERHETS- OCH
FÖRSVARSPOLITIKEN**

1. Vi, Europeiska rådets medlemmar, är fast beslutna att Europeiska unionen skall spela sin roll fullt ut på den internationella scenen. Vi har därför för avsikt att ge Europeiska unionen de medel och resurser som krävs för att unionen skall kunna ta sitt ansvar när det gäller en gemensam europeisk säkerhets- och försvarspolitik. Det arbete som företagits på det tyska ordförandeskapets initiativ samt ikraftträdandet av Amsterdamfördraget gör det idag möjligt för oss att ta ett avgörande steg framåt.

I vår strävan att uppfylla målen för vår gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik och den gradvisa utformningen av en gemensam försvarspolitik, är vi övertygade om att rådet bör ha möjlighet att fatta beslut avseende hela den skala av uppgifter i fråga om konfliktförebyggande och krishantering som definieras i Fördraget om Europeiska unionen, de s.k. Petersbergsuppgifterna. I detta syfte måste unionen ha förmåga till självständigt handlande, som stöder sig på trovärdiga militära styrkor, möjlighet att besluta sig för att använda dem och vara redo till detta, för att reagera vid internationella kriser utan att detta strider mot åtgärder som vidtas av Nato. EU kommer på detta sätt att öka sin förmåga att bidra till internationell fred och säkerhet i enlighet med principerna i FN:s stadga.

2. Vi är övertygade om att Europeiska unionen måste ha lämpliga resurser och instrument till sitt förfogande för att till fullo kunna utföra sina uppgifter när det gäller konfliktförebyggande och krishantering. Vi åtar oss därför att ytterligare utveckla effektivare europeiska militära resurser på grundval av nuvarande nationella, binationella och multinationella resurser och att förstärka våra egna resurser i detta syfte. För detta krävs oförminskade ansträngningar på

försvarsområdet, genomförande av de anpassningsåtgärder som behövs och i synnerhet förstärkning av våra resurser när det gäller underrättelser, strategiska transporter och ledning. För detta krävs även insatser för att anpassa, öva och sammanföra europeiska nationella och multinationella styrkor.

Vi inser även att det krävs oförminskade ansträngningar för att stärka den försvarsindustriella och -tekniska försvarsbasen, som vi vill skall vara konkurrenskraftig och dynamisk. Vi är beslutna att främja en omstrukturering av den europeiska försvarsindustrin i de berörda länderna. Vi kommer därför att arbeta för ett närmare och effektivare samarbete inom försvarsindustrin. Vi kommer att eftersträva ytterligare framsteg när det gäller harmoniseringen av militära krav samt planering och anskaffande av vapen, på det sätt som medlemsstaterna anser det lämpligt.

3. Vi välkomnar resultaten från Natos toppmöte i Washington när det gäller Natos stöd till den process som EU har inlett och dess bekräftelse av att en effektivare roll för EU när det gäller konfliktförebyggande och krishantering kommer att bidra till vitaliteten hos ett Nato i förnyelse. När vi genomför denna process, som har inletts av EU, kommer vi att säkerställa att ett effektivt ömsesidigt samråd, samarbete och öppenhet kommer till stånd mellan Europeiska unionen och Nato.

Vi vill utveckla en effektiv EU-ledd krishantering i vilken både EU:s Nato-medlemmar och EU:s neutrala och icke-allierade medlemmar kan delta fullt ut och på lika villkor i EU:s operationer.

Vi kommer att vidta åtgärder för att göra det möjligt för europeiska allierade och partner som inte är medlemmar i EU att delta i denna satsning i så stor utsträckning som möjligt.

4. Vi godkänner och antar följaktligen den rapport som har utarbetats av det tyska ordförandeskapet, där samförståndet mellan medlemsstaterna återspeglas.
5. Vi är nu beslutna att ta ännu ett steg när det gäller utformningen av Europeiska unionen. Vi ger därför rådet (allmänna frågor) i uppdrag att utarbeta de villkor och åtgärder som är nödvändiga för att uppnå dessa mål, och däribland även fastställa på vilket sätt de VEU-funktioner som kommer att behövas för att unionen skall kunna uppfylla sina nya åtaganden inom ramen för Petersbergsuppgifterna kan inkluderas. Med hänsyn till detta är det vår avsikt att fatta de beslut som behövs i slutet av år 2000. I så fall kommer VEU som organisation att ha fullgjort sitt syfte. Medlemsstaternas olika ställning beträffande de kollektiva försvarsgarantierna kommer inte att påverkas. Nato förblir grunden för dess medlemsstaters kollektiva försvar.

Vi uppmanar därför det finländska ordförandeskapet att fortsätta arbetet i rådet (allmänna frågor) på grundval av denna förklaring och ordförandeskapets rapport till Europeiska rådet i Köln. Vi ser fram emot en lägesrapport från det finländska ordförandeskapet till Europeiska rådet i Helsingfors.

Rapport från ordförandeskapet om stärkandet av en gemensam europeisk säkerhets- och försvarspolitik

1. Inledning

I Amsterdamfördraget som trädde i kraft den 1 maj förutses stärkandet av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (GUSP), bland annat genom den gradvisa utformningen av en gemensam försvarspolitik så som avses i artikel 17 i fördraget om Europeiska unionen. Enligt fördraget är det också möjligt att införliva VEU med EU om Europeiska rådet beslutar det.

Europeiska rådet i Wien välkomnade de nya impulser som tillförts debatten om en gemensam europeisk säkerhets- och försvarspolitik. Det ansåg att GUSP måste stödjas av trovärdig operativ förmåga för att Europeiska unionen skall kunna spela sin roll fullt ut på den internationella arenan. Det välkomnade vidare den fransk-brittiska förklaring som gjordes den 4 december 1998 i Saint-Malo. Europeiska rådet uppmanade det tyska ordförandeskapet att fortsätta denna debatt och enades om att diskutera frågan på nytt vid Europeiska rådet i Köln. Av denna anledning diskuterade utrikesministrarna frågan vid sitt informella möte i Reinhartshausen den 13–14 mars och vid rådets möte (allmänna frågor) den 17 maj.

Nato-toppmötet i Washington välkomnade de nya impulserna till stärkandet av en gemensam europeisk säkerhets- och försvarspolitik genom Amsterdamfördraget och bekräftade att en starkare europeisk roll kommer att bidra till Natos livskraft på tjugohundratalet. Nato-toppmötet betonade vidare att – vilket också efterlyses i Amsterdamfördraget – utvecklingen av en gemensam

utrikes- och säkerhetspolitik är förenlig med den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik som upprättats inom ramen för Washingtonfördraget. Denna process kommer att leda till ökad komplementaritet, ökat samarbete och större synergi.

Vid VEU:s ministerråd den 10 och 11 maj diskuterades också denna fråga, med utgångspunkt i det informella arbete som inleddes vid ministerrådet i Rom. Medlemsstaterna kommer att göra ansträngningar som står i samklang med slutsatserna från VEU:s pågående genomgång av den europeiska resurser på försvarsområdet.

2. Riktlinjer

Målet är att stärka den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken genom utvecklingen av en gemensam europeisk säkerhets- och försvarspolitik. Detta kräver en förmåga till självständig handling som stöds av trovärdig militär kapacitet och lämpliga beslutsfattande organ. Beslut om att agera skall fattas inom ramen för GUSP enligt lämpliga förfaranden för att spegla den särskilda karaktär som beslut på detta område har. Europeiska unionens råd skulle därigenom kunna fatta beslut om samtliga politiska, ekonomiska och militära instrument som den har till sitt förfogande för att ta itu med krissituationer. Europeiska unionen har åtagit sig att bevara freden och förstärka den internationella säkerheten i enlighet med FN-stadgans principer liksom principerna i Helsingforsavtalets slutakt och målen för Parisstadgan, enligt artikel 11 i EU-fördraget.

Genom Amsterdamfördraget införlivas Petersbergsuppgifterna ("humanitära insatser och räddningsinsatser, fredsbevarande insatser och insatser med stridskrafter vid krishantering inklusive fredsskapande åtgärder") med fördraget.

Våra insatser bör därför inriktas på att se till att Europeiska unionen har tillgång till nödvändig kapacitet (inklusive militär kapacitet) och lämpliga strukturer för ett effektivt beslutsfattande för krishantering inom ramen för Petersbergsuppgifterna. Det är på detta område som behovet av en europeisk handlingsförmåga är mest angeläget. Utvecklingen av EU:s militära krishanteringsförmåga skall ses som en verksamhet inom ramen för GUSP (Avdelning V i FEU) och som en del av den gradvisa utformningen av en gemensam försvarspolitik i enlighet med artikel 17 i FEU.

Nato kommer också i fortsättningen att vara grunden för det kollektiva försvaret av dess medlemmar. Förpliktelserna enligt artikel 5 i Washingtonfördraget och artikel V i Bryssel fördraget kommer under alla omständigheter att bevaras för de medlemsstater som är parter i dessa fördrag. Unionens politik skall inte påverka den särskilda karaktären hos vissa medlemsstaters säkerhets- och försvarspolitik.

3. Beslutsfattande

När det gäller beslutsfattande i EU i fråga om säkerhets- och försvarspolitik måste nödvändiga överenskommelser göras för att säkerställa politisk kontroll och strategisk styrning av EU-ledda Petersbergoperationer så att EU kan fatta beslut om och utföra sådana operationer på ett effektivt sätt.

Vidare kommer EU att behöva resurser för lägesanalys, underrättelsekällor och kapacitet för relevant strategisk planering.

För detta kan särskilt komma att krävas

- ordinarie (eller ad hoc-) möten i rådet (allmänna frågor) i vilka vid behov också försvarsministrarna deltar,
- ett ständigt organ i Bryssel (kommitté för politik och säkerhetspolitik) bestående av företrädare med politisk och militär sakkunskap,
- en militär kommitté inom EU bestående av militära företrädare som avger rekommendationer till kommittén för politik och säkerhetspolitik,
- en militär stab inom EU, inklusive lägesuppföljningscentrum,
- andra resurser som ett satellitcentrum och säkerhetspolitiskt institut.

Ytterligare institutionella frågor kan bli aktuella.

Beslut i samband med krishanteringssuppgifter, särskilt beslut som har militära eller försvarspolitiska konsekvenser skall fattas med konsensus i enlighet med artikel 23 i Fördraget om Europeiska unionen. Medlemsstaterna behåller under alla förhållanden rätten att besluta om och när deras nationella styrkor sätts in.

4. Genomförande

När det gäller den militära kapaciteten behöver medlemsstaterna utveckla ytterligare styrkor (inbegripet staber) som är lämpade också för krishanteringsoperationer utan onödig duplicering. De viktigaste egenskaperna är bland annat möjlighet till omgrupperingsförmåga, uthållighet, samverkansförmåga, flexibilitet och rörlighet.

För att effektivt kunna genomföra EU-ledda operationer måste Europeiska unionen, beroende på kraven i det särskilda fallet, avgöra om unionen skall genomföra

- EU-ledda operationer med användande av Natos resurser, eller
- EU-ledda operationer där Natos resurser inte utnyttjas.

För EU-ledda operationer där Natos resurser inte utnyttjas kan EU använda sig av nationella eller multinationella europeiska resurser som i förväg anmälts av medlemsstaterna. Detta kommer att kräva att man antingen utnyttjar nationella ledningsstrukturer med multinationell representation i staberna eller att man använder sig av befintliga ledningsstrukturer i de multinationella styrkorna. Ytterligare överenskommelser för att öka kapaciteten hos de europeiska multinationella och nationella styrkorna att handskas med krissituationer kommer att behövas.

För EU-ledda operationer där Natos resurser utnyttjas, inklusive europeiska ledningsarrangemang, bör den huvudsakliga uppmärksamheten riktas på följande aspekter:

- Genomförande av de överenskommelser som bygger på besluten i Berlin 1996 och på besluten från Natos toppmöte i Washington i april 1999.

- Ytterligare arrangemang i enlighet med Natos beslut vid dess toppmöte i Washington bör särskilt ta upp följande:
 - = Ett säkerställande av EU:s tillgång till Natos planeringskapacitet som har förmåga att bidra till militär planering av EU-ledda operationer.
 - = Utgångspunkten att EU har tillgång till i förväg fastställd Nato-kapacitet och gemensamma tillgångar som kan utnyttjas i EU-ledda operationer.

5. Närmare bestämmelser för deltagande och samverkan

För att lyckas med att skapa en europeisk säkerhets- och försvarspolitik krävs bland annat

- möjlighet för samtliga medlemsstater i EU, även icke-allierade medlemmar, att delta fullt ut och på lika villkor i EU:s operationer,
- tillfredsställande arrangemang så att europeiska Nato-medlemmar som inte är medlemsstater i EU så långt som möjligt skall kunna delta i EU-ledda operationer, varvid man bygger på befintliga samrådsförfaranden inom VEU,
- överenskommelser för att säkerställa att alla deltagare i en EU-ledd operation har samma rättigheter med avseende på ledningen av operationen utan att detta påverkar principen om EU:s rätt att fatta självständiga beslut och särskilt rådets rätt att diskutera och besluta i princip- och policyfrågor,

- behovet att säkerställa utarbetande av effektivt ömsesidigt samråd, samarbete och öppenhet mellan Nato och EU,
- övervägande av hur man kan säkerställa att VEU:s associerade partner får möjlighet att delta.

EUROPEISKA RÅDETS BESLUT OM ATT UPPRÄTTA EN STADGA OM GRUNDLÄGGANDE RÄTTIGHETER I EUROPEISKA UNIONEN

Respekten för de grundläggande rättigheterna är en fundamental princip för Europeiska unionen och en avgörande förutsättning för dess legitimitet. Unionens skyldighet att respektera de grundläggande rättigheterna har bekräftats och definierats genom EG-domstolens rättspraxis. I unionens nuvarande utvecklingsstadium är det nödvändigt att utarbeta en stadga med dessa rättigheter för att deras utomordentliga betydelse och räckvidd skall förankras på ett för medborgarna synligt sätt.

Enligt Europeiska rådets uppfattning skall denna stadga omfatta grundläggande fri- och rättigheter liksom grundläggande processuella rättigheter som garanteras i den Europeiska konventionen om skydd av de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och som framkommer genom medlemsstaternas gemensamma författningstraditioner som allmänna principer i gemenskapsrätten. Stadgan skall dessutom innehålla de grundläggande rättigheter som endast tillkommer unionens medborgare. Vid utarbetandet av stadgan skall vidare ekonomiska och sociala rättigheter beaktas, sådana de ingår i Europarådets sociala stadga och i gemenskapens stadga om arbetstagares grundläggande sociala rättigheter (artikel 136 i EG-fördraget), såvida de inte endast ställer upp mål för unionens handlande.

Europeiska rådet anser att ett utkast till en sådan stadga om grundläggande rättigheter i Europeiska unionen bör utarbetas av ett organ bestående av företrädare för stats- och regeringscheferna och för ordföranden i Europeiska kommissionen samt av ledamöter av Europaparlamentet och de nationella parlamenten. Företrädare för EG-domstolen bör delta som observatörer. Företrädare för Ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén och olika samhällsgrupper samt sakkunniga bör rådfrågas. Sekretariatsuppgifterna skall ombesörjas av rådets generalsekretariat.

Detta organ skall i tid före Europeiska rådet i december 2000 lägga fram ett utkast. Europeiska rådet tänker föreslå Europaparlamentet och kommissionen att gemensamt med rådet högtidligt utropa en stadga om grundläggande rättigheter i Europeiska unionen som bygger på detta utkast. Därefter skall det undersökas om och, i så fall, på vilket sätt stadgan skulle kunna tas in i fördragen. Europeiska rådet ger rådet (allmänna frågor) i uppdrag att börja vidta erforderliga åtgärder före Europeiska rådet i Tammerfors.

UTTALANDE OM KOSOVO

På uppdrag av Europeiska unionen, har president Ahtisaari för stats- och regeringscheferna, församlade i Köln, lämnat en redogörelse om det uppdrag som han har slutfört i Belgrad med Tjernomyrdin, det särskilda sändebudet för Ryska federationens president.

Stats- och regeringscheferna lyckönskade varmt de både sändebuden för framgången med deras demarsch. De noterade att de jugoslaviska myndigheterna har godtagit fredsplanen i vilken det internationella samfundets krav återges och preciseras.

Stats- och regeringscheferna inser att det nu finns en verklig möjlighet till en politisk lösning vars första etapp är ett åtagande om en kontrollerbar reträtt av alla jugoslaviska styrkor ur Kosovo. Detta skulle göra det möjligt för Nato att upphöra med sina operationer. De önskar att denna process skall inledas omedelbart.

De betonar därför att det är absolut nödvändigt att anta en resolution från FN:s säkerhetsråd om inrättande av en internationell säkerhetsstyrka och införande av en provisorisk internationell civil administration.

De har beslutat att ett utkast till resolution skall utarbetas omedelbart för att den genast skall kunna översändas till medlemsstaterna i säkerhetsrådet.

=====

DOKUMENT SOM HAR LAGTS FRAM FÖR EUROPEISKA RÅDET I KÖLN

- Rapport om den europeiska sysselsättningspakten
(8705/99)
- Bidrag till ordförandeskapets rapport om den europeiska sysselsättningspakten
– Utkast till ordförandeskapets memorandum "Ungdom och Europa – vår framtid"
(8288/99 + *COR I (d)*)
- Förslag till rådets resolution om lika möjligheter till sysselsättning för personer med funktionshinder
(8296/99)
- Meddelande från kommissionen om gemenskapspolitik för främjande av sysselsättningen
(7827/99)
- Europeiska sysselsättningspakten
– Bidrag från medlemsstaterna
(8906/99)
- Kommissionens rapport "Europeiska unionen som ekonomisk enhet": Rapport från 1999
(8746/99)
- Kommissionens rapport om hur långt genomförandet av Luxemburgprocessen har kommit: Gemensamma indikatorer och livslångt lärande
(8745/1/99 *REV 1*)
- Utkast till Ekofin-rådets rapport om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och gemenskapens ekonomiska politik
(8586/99)
- Kommissionens meddelande: Genomförande av ramen för finansmarknaderna: Handlingsplan
(8329/99)
- Rådets slutsatser om kommissionens rapport om genomförandet av handlingsplanen för finansiella tjänster
(8616/99)
- Ekofin-rådets lägesrapport till Europeiska rådet: Förstärkt skattepolitiskt samarbete
(8484/1/99 *REV 1*)
- Rådets rapport om förbättringar i det internationella finanssystemets sätt att fungera
(8460/1/99 *REV 1*)

- Kommissionens rapport: Investeringar i infrastruktur i Europeiska unionen
(8453/99)
- Kommissionens arbetsdokument: Integrering av miljöfrågorna – integrering av miljöpolitiken
(8850/99)
- Kommissionens meddelande till rådet och Europaparlamentet: Förberedelser inför genomförandet av Kyoto-protokollet
(8830/99)
- Ordförandeskapets rapport om mänskliga rättigheter
(8727/99)
- Ordförandeskapets rapport om europeisk säkerhets- och försvarspolitik
(8239/1/99)
- Meddelande från kommissionen till rådet och Europaparlamentet om stabiliserings- och associeringsprocessen för länderna i Sydosteuropa: Bosnien och Hercegovina, Kroatien, Förbundsrepubliken Jugoslavien, f.d. jugoslaviska republiken Makedonien och Albanien
(8858/99)
- Meddelande från kommissionen till Europeiska rådet om att bekämpa rasism, främlingsfientlighet och antisemitism i kandidatländerna
(8831/99)
- Rapport från kommissionen: Problem i samband med år 2000: Läget när det gäller förberedelserna av EU:s viktigaste infrastrukturer inför millenieskiftet
(8996/99)

=====